

11/2025

report

11. 11.

DEN VÁLĚČNÝCH VETERÁNŮ

11. 11. DEN VÁLEČNÝCH

V Praze na Vítkově se 11. listopadu 2025 uskutečnil slavnostní nástup, který připomněl ty, na něž bychom neměli zapomínat – hrdiny válek, válečné veterány. Jejich svátek připadá na 11. listopad a slaví se v celé řadě zemí: v západní Evropě, USA a v zemích Spojeného království Velké Británie a Severního Irska. Česká republika se připojila v roce 2004.

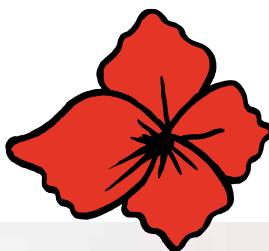

Slavnostní nástup, který byl spojen s udílením vyznamenání, zdobil společný symbol – květ vlčího máku. V České republice žije už jen posledních pět desítek bojovníků proti nacismu. Podle ministryně obrany si ale stejnou úctu zaslouží i tzv. novodobí váleční veteráni, tedy ti, kteří nasazovali a nasazují životy v zahraničních misích.

„Péče o válečné veterány a jejich odkaz patříly od mého nástupu do funkce mezi mé největší priority. Provedli jsme zásadní změny systému tak, aby se tato pomoc dostala opravdu ke všem, kdo ji potřebují. Když je to třeba, naši kontaktní pracovníci vyrážejí do terénu a společně s klienty hledají cesty, jak pomoci se vším, co je třeba – od zdravotních problémů, přes finanční podporu, až po řešení praktických věcí,“ upozornila ministryně obrany.

Náčelník Generálního štábu AČR armádní generál Karel Řehka v projevu připomněl strašlivé důsledky konfliktů a výjimečná hrdinství jednotlivců: „Dnes si připomínáme nejen hrdiny a vojáky, kteří museli častokrát ve válkách trpět, ale i to, že válka není žádné dobrodružství, ale jen neskonale utrpení a zmar. A vždy skončí jen strašným utrpením mnoha lidí. Zároveň ale víme, že i přesto, že je válka zmar, jsou občas hodnoty, za které se musí bojovat. Vojáci, veteráni, které si připomínáme, nejsou jen jmény z učebnic nebo z náhrobků. Za každým je konkrétní příběh. Měli svoje rodiny, blízké, byli to lidé jako my. Měli své slabosti i strachy. A přesto častokrát dokázali přes všechny ten strach v sobě najít v klíčový moment odvahu a udělat správnou věc a jít kupředu, i když ostatní stáli.“ U příležitosti Dne válečných veteránů ministryně obrany udělila desítky vojáků vyznamenání – Záslužný kříž ministra obrany ČR III. stupně a medaili Za službu v aktivní záloze II. stupně. Převzali je záložáci a vojáci, kteří se výrazně podíleli na rozvoji aktivní zálohy. Den válečných veteránů připomněla také tradiční vzpomínková akce na náměstí Míru v Praze 2. I letos se na celodenním programu podílela Armáda ČR, Československá obec legionářská, Sdružení válečných veteránů ČR a Vojenský historický ústav Praha. Tématem byl konec 2. světové války, a to nejen v Evropě, ale i v Pacifiku. Akce připomínající válečné veterány se konaly i v Brně, Ostravě, Plzni, Olomouci, Zlíně a dalších městech.

VETERÁNŮ

Text: mo.gov.cz, foto: Jan Kouba a prap. Petr Dohnal

OBSAH

Válečný veterán Martin Kocourek	4
28. říjen	10
Iron Wolf 2025	11
Minometný přepad letiště aktivoval chemiky	14
Northern Challenge 2025	16
Medaile, která mluví za odvahu	18
Mi-8 sloužil české armádě 58 let	20
Nizozemsko obnovuje tankové vojsko	24
11. 11. 2025	26
Přebor resortu MO v nohejbalu	28
Vesmírné počasí ovlivňuje technologie, a nejen je	30
Vítězství je krásná věc... ...ale přátelství je důležitější	34
Běžecká liga 2025: Tisíc běžců na trati	36
Během šesti dnů tři medaile	37
Vznik Kanceláře československých legií	38

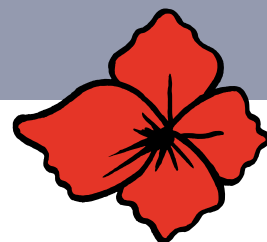
PŘÍLOHA

duklasport

Fuksa těsně předčil Ledeckou a je podruhé armádním sportovcem roku!	42
Medailová smršť v Penrithu!	44
Ledecká se rozhodla. Na OH upřednostní snowboard	45
Vadlech v sezoně bojoval s časem i vlastními limity	46
Moderní pětibojař Vlach končí úspěšnou kariéru...	47
Sprinteré na dráhovém MS šestí, vybojovali i další umístění v Top 10	48
Novák je zdravý, sezonu směřuje hlavně k olympiádě	48
Mistři světa, evropské šampióny i mladé naděje. Dukla sklízela uznání	49

VÁLEČNÝ VETERÁN MARTIN KOCOUREK

PADLÍ VETERÁNI JSOU POŘÁD S NÁMI

Oči se mu lesknou dojetím, když si vzpomene na padlé kamarády, jejichž životy vyhasly na misích. Bývalý vrchní praporčík Martin Kocourek na své bratry, jak je nazývá, vzpomíná celoročně. Na Den válečných veteránů pozvedne skleničku směrem k nebi a symbolicky si s nimi připije. „Se ztrátou kluků se nikdy nevyrovnám, všechny jsem znal. Pořád jsou ale tady s námi.“ Datum 11. listopadu emotivně prožívá, sám je vysloužilým bojovníkem. Zažil osm zahraničních operací, na nichž strávil téměř čtyři roky života. Všem hrdinům se snaží pomoci, byť podporu potřebuje sám. Na konci léta roku 2021 neurologicky onemocněl a čtyři měsíce se nepohnul. Musel tak vysvléct milovanou uniformu. „V největším srabu mi pomohl Vojenský fond solidarity a opravdoví kamarádi. Mohl jsem si z vybraných peněz předělat vůz na ruční řízení,“ děkuje.

Je nesmírně otevřený. Přiznává, že bez své ženy by padl na dno. „Probrala mě, když jsem byl na lodi, kteří mně chtěli pomoci, zlý.“ Muž, který je v Armádě ČR pojmem, až legendou, možná obleče reprezentační dres. Od Českého paralympijského výboru dostal nabídku, aby svou vlast reprezentoval ve střelbě. „Ze všeho nejvíce však toužím, aby se stal zázrak a já se uzdravil. A když ne, tak bych se chtěl alespoň dožít toho, aby se vojáci v naší společnosti těšili stejné úctě a respektu jako jejich kolegové v USA.“

MARTIN KOCOUREK (18. 4. 1973, V MOSTĚ)

Absolvent vojenského učiliště v Nitře, obor tankové a automobilové školy pro revizní techniky. Vyjel na osm zahraničních misí, kde strávil téměř čtyři roky. Třikrát byl v Afghánistánu, dvakrát v Kosovu, sloužil i v Bosně, Iráku a Mali.

1991: začínal jako tankista u dělostřeleckého pluku v Mostě jako správce automobilového materiálu. Po přesunu do Jinců a návratu do Mostu se na rotě oprav techniky stal mimo jiné velitelem čety.

2005: nastoupil do Žatce ke 4. brigádě rychlého nasazení, kde u 41. mechanizovaného praporu sloužil až do roku 2017,

kde vykonával mimo jiné pozici řidiče BVP, funkci velitele družstva i zástupce velitele čety. Poté byl vrchním praporčíkem praporu.

2017: přešel do Společného operačního centra, transformovaného na Velitelství pro operace, kde se podílel na plánech pro výjezdy jednotek do zahraničních operací.

2021–2022: v Olomouci vykonával funkci vrchního praporčíka na Velitelství Pozemních sil AČR. Následně se přemístil do Prahy na sekci rozvoje sil jako vrchní specialista výsadkových vojsk, kvůli špatnému zdravotnímu stavu pozici nevykonával. Odtud odešel do civilu.

POSTRÁDÁ ÚCTU K VOJÁKŮM

Co by se veřejnosti mělo vybavit, když se řekne válečný veterán?

Určitě by každému měla na mysli naskočit určitá hrdost a čest. Jde totiž o lidi, kteří se obětují ve prospěch vlasti, nasazují životy a netráví čas se svými blízkými. Pyšní bychom neměli být jen na současné válečné veterány, ale měli bychom vzdát hold zejména prvo- i druhoválečným hrdinům. Mnoho rodin totiž v těchto konfliktech přišlo o pradědy a dědy, kteří bojovali za naši svobodu.

Jak 11. listopad prožíváte vy?

Velmi emotivně, neboť se mě dotýká. Jsem rád, že i část veřejnosti Den válečných veteránů vnímá jako hodnotné datum, kdy vzpomenu na vojáky, ale i vojákyně, kteří padli, abychom žili svobodně. Celkově mi ale dlouhodobá úcta k válečným veteránům u nás chybí. Chtěl bych se dožít doby, kdy se vojáci a vojákyně budou v České republice těšit podobné úctě jako v USA. V zámoří, když vejde voják do místnosti, tak se často stává, že lidé povstanou a potleskem mu poděkují za službu.

Jak moc vysloužilým vojákům pomáhá odbor pro válečné veterány a válečné hroby MO či Vojenský fond solidarity, které vede plukovník Robert Speychal? Jste s jejich péčí spokojený?

Na péči si nemohu stěžovat. Když jsem onemocněl, okamžitě se mi ozval pan plukovník Robert Speychal společně s nadpraporčíkem

Františkem Němcem a nabídli mi nejen součinnost, ale pomohli mi i trochu finančně zabezpečit, a to tím, že mi dali práci na částečný úvazek, zaměstnání v rámci dohody o pracovní činnosti. Vyjízďím na různé diskuse s válečnými veterány, působím trochu i jako influencer. Velmi si vážím, že prvotní kontakt vzešel od nich. Tehdy jsem byl v totálním srahu. Velmi mě podpořilo i Sdružení válečných veteránů ČR. Konkrétně jeho předseda Ladislav Sornas, ten mi pomohl zařídit invalidní vozík. Už předtím mi koupili přední kolo na elektřinu. To se připojí k vozíku a bez námahy jezdím. Oba prostředky byly financovány z dotačního programu péče o válečné veterány – kompenzační pomůcky.

Zmínil jste, že jste influencerem.

V čem vaše role spočívá, točíte videa?

Občas ano, ale to není primární. Má úloha spočívá v tom, aby se například informace o setkání či nějaké akci dostala k válečným veteránům. Zjistil jsem totiž, že mé sociální sítě jsou kolegy hodně sledované. Proto na nich tyto informace sdílím, a většina tak o nich ví. Informovanost o jednotlivých aktivitách se ještě zvýšila od doby, kdy jsme založili Spolek přátel 4. brigády rychlého nasazení, jehož jsem předsedou. Snažím se vytvářet i databázi válečných veteránů 4. brn, abych o všech měl přehled. Jsou ale i tací, o nichž nevíme anebo se nechťejí přiznat, že mají problémy. Starat se o válečné veterány má smysl.

V naší armádě je vaše jméno známé.

V uniformě jste i se školou strávil 37 let, absolvoval jste osm misí.

Předpokládám, že váš osud, kdy jste na konci léta 2021 onemocněl, nenechal vaše kolegy lhostejné...

Když odejdete do civilu, zjistíte, kdo jsou opravdoví kamarádi, a ti vám pomáhají. Například mně doma pomohli položit dlažbu. Rovněž mě potěší, když se jen tak u mě zastaví. Kamarády, kteří s vámi zajdou na pivo, má každý, ale bratrů, co se pro vás obětují, tolik není. A v tom je kouzlo služby v armádě.

Jak se vaše zdravotní problémy v srpnu roku 2021 začaly projevovat?

Začaly mi otékat nohy a do toho jsem po-
ciťoval pálení po celém těle, jako když máte náběh na chřipku. A nemohl jsem se obtíž zbavit. Zkoušel jsem jako správný voják 4. brigády rychlého nasazení problémy vyběhat, což je pro tento útvar typické, ale nezabralo to. Když jsem nevyšel schody, ocitl jsem se na neurologii v Olomouci, kde jsem byl hospitalizován. Po ošetření se můj stav na chvíli zlepšil, ale když jsem doma upadl a už se nezvedl, tak mě hospitalizovali v pražské ÚVN. Ale i tak jsem na čtyři měsíce přestal chodit. Mám poškozenou míchu a lékaři mi diagnostikovali neurosarkodiózu (onemocnění nervového systému – pozn. red.). Chvilí vydržím chodit o berlích, jinak jsem na vozíku.

VDĚK VOJENSKÉMU FONDU SOLIDARITY

V nelehké situaci na vás pamatoval plukovník Petr Matouš. Loni při květnovém večeru bojovníků s názvem CZ Fighters for Veterans přišel společně s Vojenským fondem solidarity s nápadem, že část výtěžku z charitativní akce poputuje vám, abyste si mohl nechat upravit auto

na ruční řízení. I když jste vyhlášený tvrdák, tehdy jste neskryval slzy dojetí...

Byl jsem totálně naměkko. I když vím, že Vojenský fond solidarity byl založen, aby podporoval nemocné, jako jsem já, nikdy jsem si ale nemyslel, že bych jeho pomoc potřeboval. A najednou pan plukovník Matouš přišel s tím, že mi chtějí pomoci, abych mohl řídit vůz rukama a nemusel jsem být stále na někom závislý ohledně odvozu. Dodnes jsem Vojenskému fondu solidarity vděčný. Předěláním vozu na ruční řízení se mi ohromně usnadnil život.

Zády se k vám neotočil ani velitel

4. brigády rychlého nasazení brigádní generál Jiří Líbal, který vás u sebe jako civilistu zaměstnal.

S panem generálem Líbalem se znám už mnoho let, působili jsme spolu na praporu a dělal jsem mu vrchního praporčíka. Práce pod ním byla úžasná. Naprosto mě nechal dělat mou činnost. Byla radost s ním pracovat, protože jsem v něm měl obrovskou oporu. A hlavně jsem u něj viděl i odevzu. Dodnes jsme dobří přátelé, a proto na mě asi nezapomněl ani ve chvíli, kdy jsem potřeboval pomoc.

Jaká je náplň vaší práce u 4. brigády rychlého nasazení?

Nedávno jsem se podílel na předělání příručky na pandury, kterou jsme rozšířili o další bojové činnosti vzhledem k tomu, co se odehrává na Ukrajině. Náš záměr se povedl. Velitel pan generál Líbal mě navrhl jako předsedu Spolku přátel 4. brigády rychlého nasazení a zároveň mě pověřil, abych se ujal organizace srazu zraněných veteránů, který bude příští rok v Žatci. Když pracuji, nemám čas myslet na hlouposti.

MANŽELKA HO PROBRALA

Kdo vám dává sílu, abyste se nezlomil?

Má žena Ilona. Bez ní bych se do sebe uzavřel. Doslova mě probrala. Měl jsem takové stavy,

že jsem byl škaredý na lidi, kteří se mně snažili pomoci. A manželka mým náladám udělala přítrž. Řekla, že buď se vzpamatuji, anebo spolu skončíme. Přestal jsem se litovat a vrhl jsem se na rehabilitaci. Stále makám. I díky tomu udělám o berlích několik kroků, ale žádnou velkou vzdálenost neujdu. Ramena nepohyblivé nohy neunesou, zápěstí je přetížené, a tak se snažím delší vzdálenosti překonávat na vozíku. A nadhled mi pomáhá udržet i černý humor, na který jsou vojáci machři. I hrůzné zážitky dovedeme přeměnit ve vtip.

Co vám armáda za 37 let služby dala a co naopak vzala?

Obohatila mě třeba i o vzdělání, díky ní mluvím anglicky. Naučila mě, abych vždy našel nejlepší řešení. Absolvoval jsem řadu výcviků, a tak jsem díky nim schopen nyní přežít v jakémkoli prostředí, o němž jsem před

nástupem do služby neměl ani tušení, že vůbec existuje.

Bohužel mi vzala kamarády, bratry, kteří padli na misích. S jejich ztrátou se nedovedu vyrovnat. Zvláště, když jste je dokonale znal, věděl jste, jak uvažují, jaké mají názory. Bolest nad jejich odchodem nikdy nepřebolí, slzy v tomto případě nejsou žádnou slabostí. A právě 11. listopad je den, kdy si na všechny vzpomeneme. Ale oni jsou s námi tady pořád. I letos na Den válečných veteránů jsem pozvedl skleničku směrem k nebi a symbolicky si s nimi připil. A oni to nahoře vidí.

Vy sám jste měl na misi

v Afghánistánu namále, když jste autem přešel nástražnou minou. Pod vámi nevybuchla, ale zasáhla vůz, v němž byl Vladimír Šupa. Dlouho jste se zabýval otázkou, proč se nehoda

JAKO MALÉ DĚTI

Když na misi v Afghánistánu cvičili tamní vojáky, musel se hodně ovládat. „Jejich pozornost bych přirovnal k malému dítěti. Byli nesoustředění.“ Martinu Kocourkovi i jeho kolegům vadilo, že druhý den nebylo na co navázat. „Vůbec nic si z předchozího cvičení nepamatovali.“ Vrcholem údivu u českých vojáků bylo zjištění, že jejich kolegové si neumí zavázat tkaničky u bot. „Jeden pár bot jsem afghánskému vojákově věnoval, a když jsem ho pak potkal na základně, tak jsem se ho ptal, jak je s nimi spokojený. Říkal, že by byl, kdyby v nich nebyla ve sněhu taková zima. Když mi je ukázal, byl jsem v šoku. Boty měl plné sněhu, protože si je neuměl zavázat. A tak jsme je učili, jak udělat kličku.“

stala kamarádovi a ne vám. Už jste našel odpověď?

Zrovna nedávno jsem se s Vládou Šupou, který je nesmírně pozitivní člověk a velký frajer, jak se se svým stavem vyrovnal, na toto téma bavil. A došli jsme k závěru, že důvodem, proč mina pode mnou nevybouchla, je mé příjmení. Jsem Kocourek, tedy kočka, která má devět životů.

OSUDOVÉ VYŘČENÍ DAVIDOVA JMÉNA

Ještě jedna osudová věc se vám stala, a to, když se legendární bojovník a smíšek Jaroslav Lieskovan na vás na konci roku 2013 obrátil s prosbou o radu, jestli byste mu nedoporučil dobrého vojáka, protože jim jeden člověk vypadl. A vy jste ukázal na Davida Beneše. A právě on, Lieskovan a další tři vojáci se stali 8. července 2014 obětí sebevražedného útoku afghánského atentátníka. Vyčítáte si, že jste Davida vybral?

Samozřejmě, že neustále přemítám o tom, proč jsem jeho jméno vyřkl. A pokaždé dojdou k závěru, že jsem zvolil nejlepššího kluka. Lesy totiž po mně chtěl jméno vojáka, který je vynikající bojovník a skvělý řidič. A tak mi okamžitě v hlavě vyskočil David a po domluvě s jeho vedoucím praporčíkem Davidem Lavičkou jsme ho nominovali. Osud je bohužel někdy krutý, všichni víme, jaká tragédie ty kluky

OBJEVÍ SE NA PARALYMPIÁDĚ?

Není vyloučené, že začne vrcholově sportovat. Český paralympijský výbor mu nabídl, aby ve střelbě posílil jejich tým. „Už jsem u pana doktora na neurologii v ÚVN prošel Asia testem,“ vykládá. Jedná se o standardizovaný neurologický test používaný k hodnocení míry postižení po poranění míchy. „Po jeho absolvování by mě federace mohla přijmout a třeba jednou budu Českou republiku reprezentovat na letních paralympijských hrách.“

BRÁCHO, VEDU TI MISTRA SVĚTA!

Nečekané rozptýlení mu občas připraví jeho mladší bratr Ondřej. A to poslední překvapení stálo opravdu zato. Sourozenec totiž před dvěma lety zařídil, že jej navštívil mistr světa v superbicích Turek Toprak Razgatlioglu. „Když jsem byl tenkrát na Slapech ve Vojenském rehabilitačním ústavu, tak mi volal z letiště, že se za chvíli za mnou zastaví a někoho s sebou přivede. Tak jsem byl zvědavý,“ vzpomíná. Martinův bratr je totiž mechanikem v superbicích a oba motorkami od dětství žijí. „Nevěřil jsem vlastním očím, když mi Toprak tiskl ruku a zajímal se, jak se mi daří.“

potkala. Právě tato tragédie byla impulsem k založení Vojenského fondu solidarity.

Nejtěžší pro vás muselo být oznámit Davidovu smrt rodině...

Neumíte si představit, jak hrozné to bylo. Psychicky jsem se složil, až když jsem přišel domů. I přes obrovskou ztrátu nás David s jeho rodinou neustále spojuje. V kontaktu jsem s jeho maminkou i nevlastním tátou, který mi na baráku pomáhal s elektřinou, a občas se oba za mnou zastaví. Voláme si i s jeho někdejší přítelkyní Pavlínou. Společně si připomínáme Davidovy narozeniny, které má 30. června. A 8. července uctíváme jeho skon. Na Davida pořád myslím, vždyť vidíte, že na sobě nosím i tričko s jeho jménem. Vzpomínám na všechny, kteří se nevrátili z misí. Všechny jsem je znal. Všichni mně chybí.

Pravidelně jezdíte na Slapy do Vojenského rehabilitačního ústavu. Lepší se váš zdravotní stav?

Můj současný zdravotní stav se v podstatě nemění od doby, kdy jsem byl zase schopen udělat několik kroků o berlích. Někdy se cítím lépe, jindy hůře, vše záleží i na počasí. Pokud mám unavené nohy, tak nefungují, pokud jsem odpočatý, zejména po noci, mám pocit, že vše bude dobré, ale za dvě hodiny už s nimi stěží šoupu. Jinak nemohu dlouho sedět ani stát, ale všechno se dá natrénovat.

Jaký máte sen?

Abych se uzdravil. Stále doufám v zázrak.

Text: Petr Třešňák, foto: archiv M. Kocourka, Jan Schejbal

28. říjen

U příležitosti Dne vzniku samostatného čs. státu jmenoval 28. října 2025 prezident republiky Petr Pavel dva nové generály, další dva povýšil do vyšší generálské hodnosti. Slavnostní akt se uskutečnil v Míčovně Pražského hradu.

Do hodnosti brigádního generála byli jmenováni:

- plukovník gšt. Petr Slíva, velitel 22. základny vrtulníkového letectva,
- plukovník gšt. Daniel Synek, zástupce ředitele sekce logistiky Ministerstva obrany.

Do hodnosti generálmajora byl povýšen:

- brigádní generál Přemysl Horáček, 1. zástupce ředitele Vojenského zpravodajství.

Do hodnosti generálporučíka byl povýšen:

- generálmajor Petr Bartovský, ředitel Vojenského zpravodajství.

Prezident republiky Petr Pavel udělil 28. října 2025 u příležitosti státního svátku vzniku Československa vyznamenání téměř pěti desítkám osobností. Jsou mezi nimi hrdinové protinacistického odboje, bývalí i současní příslušníci české armády.

Prezident republiky ocenil tyto osobnosti:

Řádem Bílého lva vojenské skupiny II. třídy, in memoriam, **divizního generála Hugo Vojtu**, legionáře, důstojníka čs. armády, spoluzakladatele a čelného představitele protinacistické odbojové organizace Obrana národa za 2. světové války. Za vynikající velitelskou a bojovou činnost.

Řádem Bílého lva vojenské skupiny III. třídy, in memoriam, **plukovníka Jaromíra Nechanského**, vynikajícího důstojníka čs. zahraniční armády a účastníka protinacistického i protikomunistického odboje za vynikající velitelskou a bojovou činnost.

Medailí Za hrdinství:

- kapitána Davida Huráka, příslušníka Centra podpory Speciálních sil Armády ČR, který v roce 2018 jako velitel jednotky v operaci Resolute Support v Afghánistánu přes vážné zranění dokázal dovést svou jednotku pod nepřátelskou palbou zpět na základnu. Za hrdinství v boji.
- **plukovníka gšt. v. v. Karla Klinovského**, který opakovaně prokázal svou odvahu a velitelskou rozhodnost především v zahraničních misích v bývalé Jugoslávii, Iráku a Afghánistánu. Za hrdinství v boji.
- **in memoriam brigádního generála Josefa Svatoně**, legionáře a důstojníka čs. armády, který se za 2. světové války zapojil do protinacistického odboje a velel východočeským partyzánům. Za hrdinství v boji.
- **in memoriam plukovníka Arnošta Valentu**, jenž se během druhé světové války zapojil do zahraničních jednotek v Polsku, ve Francii a v Británii, kde sloužil u 311. československé bombardovací peruti RAF. Za hrdinství v boji.

Medailí Za zásluhy:

- **nadpraporčíka Josefa Dostála**, rychlostního kanoistu, který se stal mnohonásobným mistrem světa, olympijským vítězem

a držitelem čtyř dalších olympijských titulů. Za zásluhy o stát v oblasti sportu.

- **nadpraporčíka Martina Fuksu**, rychlostního kanoistu, čtyřnásobného mistra světa, 13násobného mistra Evropy, držitele dvou světových rekordů a olympijského vítěze. Za zásluhy o stát v oblasti sportu.
- **armádního generála Karla Řehku**, náčelníka Generálního štábu AČR, který od zahájení ruské invaze na Ukrajinu s rozhodností a vytrvalostí zastává stěžejní úlohu v zajišťování bezpečnosti naší země. Za zásluhy o stát v oblasti obrany.

Text: mo.gov.cz, foto: Jan Schejbal, Tomáš Fangus

ČEŠTÍ CHEMICI – PŘIPRAVENI USPĚT NA MODERNÍM BOJIŠTI

Ve výcvikovém prostoru Pabradė poblíž hranic s Běloruskem se uskutečnilo NATO certifikační cvičení Iron Wolf 25-II (Geležinis Vilkas 2025-II), jehož cílem je prověřit připravenost jednotek k vedení útočných i obranných operací na moderním bojišti. Do manévru se zapojilo přibližně 3 000 vojáků z Litvy, Belgie, České republiky, Lucemburska, Nizozemska, Chorvatska a Německa spolu s více než 650 kusy bojové techniky, včetně tanků, bojových vozidel pěchoty, samohybného dělostřelectva a obrněných transportérů.

6. úkolové uskupení Armády České republiky, které je součástí již 18. rotace mnohonárodního bojového uskupení v Litvě (6. ÚU AČR MN BG LTU), tvoří rota chemické ochrany, která i tentokrát prokázala vysokou míru profesionality, odbornosti a schopnosti reagovat na komplexní výzvy současného bojiště.

Cvičení, které vede litevská brigáda Iron Wolf, je zaměřeno především na posílení interoperability mezi jednotlivými jednotkami – tedy schopnosti efektivně spolupracovat na procedurální, technické i lidské úrovni. Hlavními cíli bylo dosažení integrované interoperability při plánování a provádění operací, úspěšné splnění přidělených úkolů podle standardů NATO, prověření logistické podpory na úrovni brigády a realizace taktických námětů.

Incidenty simulují aktuální hrozby

Jednotka chemické ochrany Armády ČR zde hraje zásadní roli v oblasti CBRN (chemická, biologická, radiologická a jaderná ochrana). Čeští chemici se podílejí na chemickém průzkumu, detekci nebezpečných látek, dekontaminaci osob, materiálu i techniky a zajišťují ochranu jednotek systémem včasného varování před následky použití zbraní hromadného ničení při simulovaných incidentech.

Na přípravě cvičení se tradičně podílejí i specialisté z 31. pluku radiční, chemické a biologické ochrany, kteří vytvářejí realistické scénáře reflektující aktuální hrozby. Ty prověřují nejen jednotlivé schopnosti jednotek, ale

i jejich vzájemnou součinnost a reakční časy v podmínkách mnohonárodního prostředí.

„Úkolem mezinárodní brigádního uskupení, do kterého my, jako chemici, patříme, bylo reagovat na útok nepřítele se všemi náležitými činnostmi, jako bylo získávání informací o nepříteli, vytváření obrany a následného protiútoků,“ říká velitel roze hry za českou stranu poručík P. B. „V případě nasazení zbraní hromadného ničení česká CBRN jednotka vytvořila místo dekontaminace, prováděla radiční a chemický průzkum a vytvořila zákresy do mapy do systému Warning and Reporting a na tomto základě pomáhala vševojenským jednotkám plnit jejich úkoly i v prostředí použití zbraní hromadného ničení. Naše jednotka plnila úkoly dekontaminace osob, raněných, techniky, materiálu a terénu. Zajímavá byla činnost dekontaminace plochy o rozloze dvacet tisíc metrů čtverečních v reakci na únik chemikálií.“

Efektivní spolupráce koaličních jednotek

Česká rota chemické ochrany dostala tři výcvikové cíle: demonstrace našich schopností ve prospěch manévrových jednotek, zvýšení interoperability v mezinárodním prostředí, kdy k nám byla přidělena nizozemská chemická jednotka, která s námi plnila odborné úkoly. „Jako poslední, třetí výcvikový cíl, bych zmínil zaznamenání informací z bojiště do systému Warning and Reporting, ke kterému měly

přístup všechny koaliční jednotky působící v oblasti,“ vysvětluje český velitel. „Na základě těchto informací byly ostatní jednotky schopny reagovat na dynamicky se vyvíjející situaci v poli, což mělo zásadní vliv na jejich manévry a bojeschopnost v prostoru. Cvičení Iron Wolf 25-II nebylo tedy důležité jen pro jednotku v poli, ale i pro štáb, který pracoval v mezinárodním prostředí. To vyžadovalo bezchybné předávání informací na všechny stupně velení a řízení a sladění veškerých činností s tím spojených. Komunikace

v angličtině byla proto naprosto zásadní. Ze cvičení si odnášíme množství poznatků z mezinárodního prostředí, kdy jsme museli sladit součinnost různých druhů techniky našich koaličních partnerů a operační postupy. Úspěšným závřením cvičení se potvrdilo, že díky zkombinování silných stránek jednotlivých subjektů v mezinárodním bojovém uskupení operujeme daleko efektivněji, než když působí jednotka jen po své linii," zhodnotil význam cvičení poručík P. B.

Liberečtí chemici prokázali své kvality

Pod dohledem hodnotitelů NATO byly všechny zúčastněné jednotky komplexně prověřovány. Konečné hodnocení potvrzuje, že liberečtí chemici patří mezi profesionálně připravenou jednotku schopnou obstát na moderním bojišti.

Cvičení Iron Wolf 25-II je součástí intenzivních bojových manévřů, kterých se účastní zhruba 17 000 litevských a dalších vojáků NATO. Tyto aktivity znovu podtrhují důležitost CBRN schopností v rámci Aliance, kde české jednotky dlouhodobě představují jeden z pilířů odbornosti, flexibility a mezinárodní spolupráce.

Text a foto: Jan Ramířez

MINOMETNÝ PŘEPAD LETIŠTĚ AKTIVOVAL CHEMIKY

Neobvyklý výcvik se uskutečnil u 21. základny taktického letectva v Čáslavi. Chemici z Liberce zde simulovali minometný přepad, při kterém byla použita munice obsahující neznámou chemickou látku, jež zamořila prostor letiště, letouny L-159 ALCA a JAS-39 Gripen i personál.

„Zasažení piloti byli vystaveni účinkům látky během předletové přípravy. Vzhledem k vysoké toxicitě kontaminantu bylo nutné jednat rychle – prioritou zásahu se stala záchrana personálu, dekontaminace techniky a obnova operační způsobilosti základny,“ popisuje velitel chemické jednotky kapitán A. H. Podobná cvičení, při nichž spolupracují chemici s jednotkami Vzdušných sil AČR, se konají každoročně, střídavě u stíhacího a vrtulníkového letectva. Liberecký 31. pluk vysílá vždy 8. rotu chemické ochrany 312. praporu radiace, chemické a biologické ochrany, která se na dekontaminaci letecké techniky a personálu specializuje.

Dekontaminace na místě zásahu

Tento tým je vybavený technikou a materiálem, který očistí letecké techniky v polních podmínkách umožňuje. „Tato schopnost nám umožňuje rozvinout dekontaminační stanoviště přímo na místě zásahu. Díky tomu jsme mohli okamžitě zahájit dekontaminaci pilotů i techniky bez nutnosti přesunu,“ doplnil velitel chemické jednotky.

Při zamoření musí chemici i místní pozemní personál spolupracovat při navádění techniky: „Letoun byl postaven proti směru větru. Oba stroje – L-159 ALCA i JAS-39 Gripen – měly celou dobu spuštěné motory, aby pilotům do kabiny proudil čistý vzduch,“ vysvětlil vedoucí starší důstojník kapitán Z. K. z 21. základny taktického letectva Čáslav.

Po příjezdu na místo zásahu chemici nejprve vymezili kontaminovanou zónu a zajistili

prostor proti dalšímu šíření látky. Pomocí ručních detekčních přístrojů identifikovali chemickou látku a změřili její koncentraci na letounech, výstroji i osobách.

Maska, rukavice, návleky

„Poté proběhla částečná dekontaminace prostoru kolem překrytu kabiny a ovládacích prvků. Následně se vypnul motor, a pilot tak byl odkázán jen na vzduch v kabině a 15minutovou zálohu vzduchu z kyslíkové lahve. Technici pak kabinu otevřeli, pilotovi nasadili masku, rukavice, návleky na nohy a asistovali mu při výstupu z letounu,“ přiblížil kapitán Z. K. Následovala přeprava zasažených na místo úplné dekontaminace. Současně probíhala očista letecké techniky. V závěru se opět změnila míra kontaminace a technika byla předána leteckému personálu.

Čáslavští zhodnotili výcvik jako přínosný: „Výcvik nebyl snadný, a to zejména kvůli mnoha hodinám stráveným v neprodyšných protichemických oblecích. Pro nás všechny bylo zajímavé sledovat, jak se z jednotlivců stává sebraný tým, který si dokáže poradit i v extrémních podmínkách. Člověk tu vidí, že ochrana proti chemickým hrozbám není jen o technice – je to i o psychice, spolupráci a důvěře v ty, kdo stojí vedle vás. A právě v tom vynikají liberečtí chemici, kteří patří k nejlepším v oboru, a to zvláště když je vede tým zkušených profesionálů.“

Text: kpt. Pavel Tichý, kpt. Hana Havrdová,

foto: kpt. Pavel Tichý

NORTHERN CHALLENGE 2025

PERLA VÝCVIKU PYROTECHNIKŮ NATO NA ISLANDU

Specialisté 15. ženijního pluku se zúčastnili prestižního mezinárodního cvičení Northern Challenge 2025, které se uskutečnilo letos na podzim ve vybraných výcvikových lokalitách na Islandu. Letošního ročníku se účastnilo více než 500 specialistů z 18 členských a partnerských zemí NATO, například z USA, Kanady, Velké Británie, Nového Zélandu, Německa, Belgie, Nizozemska, Polska a severských států. Armádu České republiky v letošním roce reprezentoval devítičlenný tým složený z EOD specialistů jednotek ženijní podpory C-IED 15. ženijního pluku.

Cvičení, které je již od roku 2004 každoročně pod taktovkou Islandské pobřežní stráže, se během dvaceti let stalo jedním z největších aliančních projektů zaměřených na boj proti improvizovaným výbušným zařízením (C-IED) na souši i ve vodě. Hlavním cílem bylo posílit připravenost alianční schopnosti velení, řízení a vlastní činnosti jednotek NATO specializovaných na likvidaci výbušných prostředků, a dále prohloubit schopnost všech zúčastněných národních prvků spolupracovat v národních reálných podmínkách.

Cenné zkušenosti i sladění taktiky

„Northern Challenge je pro nás jedinečnou příležitostí, jak si ověřit naše schopnosti v prostředí, které velmi věrně napodobuje reálné hrozby, se kterými se můžeme setkat v zahraničních operacích i při ochraně kritické infrastruktury doma. Spolupráce s týmy z dalších států nám umožňuje vyměnit si cenné zkušenosti a sladit taktiku a postupy podle standardů NATO,“ uvedl nadporučík Vlastimil Pecháček, velitel EOD týmu ženijní speciální roty 151. ženijního praporu, jehož příslušníci jsou nasazováni v rámci aliančních i národních úkolů.

Naši pyrotechnici během cvičení prováděli zneškodňování nástražných výbušných systémů, zasahovali proti hrozbám ve vozidlech a bezpilotních prostředcích, odhalovali dálkově odpalovaná zařízení a analyzovali následky výbuchů. Součástí výcviku české EOD skupiny byly i pozemní operace zaměřené na ochranu kritické infrastruktury. K řešení scénářů bylo využíváno současné moderní vybavení, od pyrotechnického obleku a nových rentgenových prostředků po robotické systémy. Důraz však nebyl kladen pouze na technologie, nejdůležitější roli v této nebezpečné práci hraje mezilidská spolupráce a vzájemná důvěra.

Minimum informací a časová tíseň

Scénáře byly připraveny tak, aby testovaly schopnost jednotlivců a týmů reagovat pod

tlakem, s minimem informací a v časové tísní. Cvičení simulovalo prostředí blízké realitě, ve kterém musely řídicí, zpravodajské a analytické prvky velmi rychle vyhodnocovat hrozby, EOD skupiny provádět pyrotechnické zásahy a všichni společně sdílet informace o hrozbě co nejrychleji bez ohledu na únavu a drsné severské klima. Součástí nabytých zkušeností, které budou naši vojáci se svými kolegy během nadcházejících odborných výcviků sdílet, byla i součinnost s 24. základnou dopravního letectva a odborem vojenské dopravy Agentury logistiky při organizaci přepravy EOD skupiny a jejího vybavení včetně nebezpečného materiálu vojenským letounem CASA C-295 z České republiky na Island a zpět.

Posilování schopností čelit hrozbám

„Northern Challenge je nejvyšší úroveň mezinárodního výcviku EOD, který je v rámci NATO dostupný. Je to klíčová příležitost pro sladění postupů a odstranění slabých míst dříve, než se ocitneme v ostrém nasazení,“ uvedl jeden z vedoucích představitelů organizační skupiny, který si nepřál být jmenován. „Cvičení tohoto formátu posilují naši schopnost čelit hrozbám, efektivně na ně reagovat a chránit společné bezpečnostní zájmy.“

Mezinárodní cvičení Northern Challenge 2025 významně přispělo ke zvýšení pohotovosti a interoperability našich vojáků v součinnosti

s aliančními jednotkami v boji proti výbušným hrozbám, které zůstávají i nadále jedním z hlavních rizik v asymetrických konfliktech a operacích.

Text a foto: kapitán Ondřej Tichý

MEDAILE, KTERÁ MLUVÍ ZA ODVAHU

Třináct Pamětních medailí armádního generála ve výslužbě Karla Janouška připnula v pondělí 20. října v pražském Hotelu DAP na klopě obleků vrchní ředitelka sekce průmyslové spolupráce MO Radka Konderlová. Ocenila tím významné osobnosti, které působily ve Vzdušných silách Armády ČR a zasloužily se nejen o rozvoj či modernizaci vojenského letectví, ale také o výchovu nové generace letců či propagaci a zachování leteckých tradic.

Ceremoniál připomíná významného hrdinu druhé světové války, který sjednotil československé letectvo v zahraničí a stal se jediným československým důstojníkem v hodnosti leteckého maršála RAF. Akce se zúčastnila také praneteř generála Janouška Mahulena Křenková s manželem, zástupci Československé obce legionářské i odboru dohledu nad vojenským letectvím MO, kteří při této příležitosti ocenili příslušníky vzdušných sil.

Podle vrchní ředitelky teď resort obrany do modernizace české armády masivně investuje. Za nemalou částku pořizuje techniku pro vzdušné síly. „Naši piloti už létají na vrtulnicích systému H1. V příštích měsících nás čeká dodávka dvou středních transportních letounů Embraer C-390 Millennium. Samostatnou kapitolou jsou letouny páté generace F-35, které v následujících letech budou páteří českého letectva,“ řekla Radka Konderlová.

Vzdušné síly AČR – letectvo 21. století

Modernizací prochází také Centrum leteckého výcviku, které má vedle nových simulátorů k dispozici také nové cvičné letouny L-39 NG. Pozadu však nezůstane ani protivzdušná obrana, jejíž součástí budou izraelské systémy Spyder. „České vzdušné síly dostaly ten správný směr, aby se staly letectvem 21. století. A za to vdčíme také vám všem, kteří jste tu dnes s námi,“ dodala.

Mezi oceněnými byl například Vladimír Handlík, propagátor české aviatiky a zakladatel nadačního fondu Letadla Metoděje Vlacha. „Medaile je pro mě velkým oceněním, díky

němuž jsem se ocitl ve společnosti dalších významných lidí, kdy každý z nich pro letectví něco udělal. Já jsem začínal jako modelář, reprezentoval jsem republiku na mistrovství světa i mistrovství Evropy a moc mě potěšilo, že někomu přišlo jako dobrý nápad ocenit mě za to, že stavíme a létáme s historickými letadly," řekl po ceremoniálu Vladimír Handlík z leteckého muzea v Mladé Boleslavi. Ocenění s radostí přijala i Hana Šindelářová, oftalmoložka a letecká lékařka na očním oddělení Ústavu leteckého zdravotnictví. „Péči o zrak vojenského i civilního leteckého personálu se věnuji více než čtvrt století a ocenění je pro mě velice potěšující," uvedla Šindelářová s tím, že v rámci své odborné praxe posuzuje také zdravotní způsobilost pilotů, palubního personálu i řídících letového provozu. Dekoraci přijal i plukovník v. v. Miroslav Gürtler, který patřil k předním odborníkům radiotechnického zabezpečení letectva, dále plukovník gšt. v. v. Ján Mokoš, bývalý stíhací a průzkumný pilot, který byl prvním československým pilotem přeškoleným na letoun Su-22, Jiří Fiala – všestranný letecký specialista, který se podílel například na vývoji letounů L-39, L-159, L-410 a L-610, či major v. v. Richard Řehák, který byl dlouholetým vojenským leteckým logistikem.

Text: Lucie Růžková, foto: Jan Kouba

MUDr. Hana Šindelářová

Vladimír Handlík

- Armádní generál a letecký maršál Karel Janoušek byl vojákem prvního a druhého československého odboje. V 1. světové válce bojoval v řadách čs. legií v Rusku, za 2. světové války pak velel patnácti stovkám čs. letců Royal Air Force. Je také jediným Čechoslovákem, který získal hodnost leteckého maršála Královského letectva. V roce 1945 mu ji v Londýně udělil král Jiří VI.

- Po únoru 1948 si v nejtvrdších žalářích odseděl 12 let. Plně rehabilitován byl až v roce 1990. Rozkazem prezidenta republiky mu in memoriam byla navracena hodnost divizního generála a o rok později byl povýšen do nejvyšší generálské hodnosti. Od roku 2016 je nositelem nejvyššího státního vyznamenání Řádu Bílého lva.

Mi-8 SLOUŽIL ČESKÉ ARMÁDĚ *58 let*

Na 24. základně dopravního letectva v pražských Kbélích byl koncem října slavnostně ukončen provoz vrtulníku Mi-8, naposledy ho pilotoval sám velitel základny brigádní generál Jaroslav Falta. Se symbolem dopravního letectví se na základně rozloučili po téměř šedesáti letech služby.

Od 70. let zajišťovaly vrtulníky Mi-8 kromě běžných přepravních, transportních, výsadkových a jiných specifických úkolů zejména lety prezidentů a dalších nejvyšších představitelů státu a armády a staly se nedílnou součástí historie dopravního letectva. Vrtulníky Mi-8 různých verzí sloužily v československém, později českém letectvu od roku 1967.

Významným milníkem byl přelom let 1988 a 1989, kdy byly do Kbel dodány čtyři vrtulníky Mi-8 v salonní verzi PS určené pro přepravu ústavních činitelů. V roce 1992 připadl jeden stroj po rozdělení republiky Slovensku. Zbývající tři stroje byly později modernizovány – došlo k rozšíření kapacity na 15 cestujících a k instalaci meteorologických radarů, které umožnily bezpečný provoz i v náročných povětrnostních podmínkách.

Posledním vrtulníkem, který až do letošního roku sloužil u 24. základny dopravního letectva Praha-Kbely, byl vrtulník Mi-8 s trupovým číslem 0836, vyrobený v roce 1988. Tento stroj má za sebou více než 5 150 letových hodin a symbolicky uzavírá téměř šest desetiletí provozu typu Mi-8 v československém a českém vojenském letectvu.

Stroj, který nikdy nezklamal

„Mi-8 patří k typům, které definovaly naše dopravní letectvo. Byl to stroj, který nikdy nezklamal – robustní, spolehlivý a přitom elegantní. Mnozí z nás s ním strávili velkou část kariéry, proto dnešní rozloučení vnímáme s úctou a hrdostí,” uvedl brigádní generál Jaroslav Falta, velitel 24. základny dopravního letectva Praha-Kbely. Podle majora Martina Moldříka, zástupce velitele 243. vrtulníkové letky 24. základny, patří stroje řady Mi-8 mezi nejrozšířenější a nejznámější na světě. Jejich kouzlo spočívá v jednoduché a bezproblémové konstrukci s příznivým poměrem mezi užitými vlastnostmi, cenou stroje i náklady na provoz. „Jsou velice spolehlivé a bezpečné,” doplnil Moldřík.

Rozloučení s typem Mi-8 je nejen symbolickým koncem jedné éry v dějinách českého dopravního letectva, ale i připomínkou obětavé práce generací techniků, palubních inženýrů, pilotů, letušek a příslušníků základny, kteří se o tyto stroje po celou dobu služby s profesionalitou starali. V paměti všech zůstane Mi-8 jako stroj, který důstojně nesl barvy českého vojenského letectva a navždy se stal jeho součástí.

Ministryně obrany také 24. základně udělila za dlouholeté vynikající plnění služebních úkolů Záslužný kříž ministra obrany I. stupně. „Děkuji za vaši službu, přeji vám hodně bezpečných letů a mnoho úspěchů ve vaší práci,“ poděkovala nastoupeným vojákům Jana Černochová.

Text: kpt. Kristýna Kosatíková, foto: Jan Kouba, Jan Schejbal

Brigádní generál Jaroslav Falta

Benefity pro válečné veterány a vojáky AČR slaví 10 let

2015

Na počátku programu Benefity bylo jednoduché a jasné zadání. Udělat něco navíc pro válečné veterány a připravit pro ně benefity program, který by jim přinesl výhody a odměny za službu vlasti a nasazení vlastního života v zahraničních misích. Zadání dostala od Ministerstva obrany na starost Volareza, která v roce 2015 nastartovala projekt Benefity pro válečné veterány. Webové stránky prezentující první benefity byly představeny symbolicky 11. listopadu jako dárek ke Dni válečných veteránů.

Není náhodou, že úplně prvními poskytovateli benefitů byly Vojenská nemocnice Brno, Vojenská nemocnice Olomouc a Ústřední vojenská nemocnice. Všechna tato vojenská zdravotnická zařízení nabídla válečným veteránům vracejícím se z náročných válečných misí speciální psychologické poradenství a také zvýhodněné ceny na léky a zdravotnický materiál. S programem zdravotní prevence Válečný veterán, zahrnujícím nadstandardní příspěvky pro válečné veterány, přišla Vojenská zdravotní pojišťovna.

K nabídkám benefitů se přidaly i další organizace spadající pod resort obrany, jako třeba LOM, VOP, VLS nebo AS-PO, které nabídly válečným veteránům možnost pracovního uplatnění či rekvalifikace. Stranou nezůstala ani Volareza. Již od prvního dne existence projektu Benefity nabídla válečným veteránům možnost slev na pobyty ve svých hotelových zařízeních. Tento benefit je po celou dobu velmi oblíbený, hojně využíván a jednoduše fungující. Válečným veteránům stačí k získání nabízené slevy pouze prokázat se průkazem válečného veterána na hotelové recepci.

2016

Velmi záhy byly do projektu zahrnuty i benefity od Ministerstva obrany. Speciální sekce představila promyšlený komplex benefitů zajišťujících prevenci a podporu zdraví. Ministerstvo obrany nabízí pro bývalé vojáky válečné veterány a jejich partnerky nebo partnery příspěvek na rekreační pobyt s ozdravným programem, příspěvek na lázeňskou léčebně rehabilitační péči, příspěvek na rekreační pobyt, poskytnutí preventivní zdravotní prohlídky a také zajištění umístění do domova péče o válečné veterány.

Do projektu Benefity se postupně začaly zapojovat i komerční firmy sympatizující s Armádou ČR a chápající úlohu vojáků a válečných veteránů ve společnosti. K cestovním kancelářím, lázeňským domům, army shopům a prodejcům sportovního vybavení se přidal telefonní operátor O2 a posléze i poskytovatelé finančních služeb a firmy z dalších různých oborů. Počet nabízených benefitů se začal pomalu rozrůstat.

2017

Zlomovým se stal rok 2017. Projekt si rychle našel své stálé místo a změnil se ve stabilní program. Díky tomu bylo rozhodnuto, aby se program Benefity rozrostl o nové uživatele a aby bylo umožněno poskytovat vybrané benefity i pro vojáky z povolání a vojáky v aktivní záloze. Firmy participující na programu Benefity velmi rychle zareagovaly a také noví poskytovatelé benefitů rádi nabídli své benefity jak válečným veteránům, tak vojákům. Vznikl tak program Benefity pro vojáky Armády ČR.

2018

Díky rozrůstajícímu se počtu různorodých benefitů byly benefity uspořádány do přehledných sekcí. Nejvyšší oblibu si rychle získala sekce NÁKUPY, E-SHOPY, těsně následována sekcemi SPORT, OUTDOOR A SPORTOVNÍ VYBAVENÍ nebo CESTOVÁNÍ A VOLNÝ ČAS.

2021

Významným byl i rok 2021. Díky úzké spolupráci Volarezy s Odborovým svazem pracovníků kultury se do programu Benefity přidaly muzea, galerie a výstavní síně po celé České republice. Podařilo se též zapojit i Národní památkový ústav, který na Den válečných veteránů otevřel válečným veteránům své hrady a zámky. Tento speciální benefit má doposud velkou oblibu a váleční veteráni jej ve svůj slavnostní den hojně a rádi využívají.

2022

Od roku 2022 akceleroval jak počet subjektů poskytujících benefity, tak počet uživatelů obou programů Benefity. K poskytovatelům se přidávali živnostníci i velké firmy z rozličných oborů lidské činnosti. Zapojovaly se kamenné obchody i e-shopy, poskytovatelé služeb, prodejci automobilů, hotely, restaurace, zábavní parky, pořadatelé sportovních závodů i kulturní zařízení. Byla ustanovena zcela nová sekce VEŘEJNÁ DOPRAVA, která zahrnuje možnosti bezplatné nebo zvýhodněné přepravy v prostředcích hromadné dopravy pro válečné veterány i pro vojáky.

Volareza nadále nejen aktivně vyhledávala nové spolupracující firmy, ale také se soustředila na oslavy Dne válečných veteránů. Vznikla tak speciální sekce DEN VÁLEČNÝCH VETERÁNŮ, která je každoročně aktivována pouze v souvislosti s 11. listopadem a která shrnuje volné vstupy a speciální nadstandardní nabídky benefitů k tomuto slavnostnímu dni.

2025

Do dnešních dnů si program Benefity pro válečné veterány a Benefity pro vojáky AČR upevnil své místo užitečného a hojně navštěvovaného portálu, který shromažďuje a nabízí výhody určené válečným veteránům, vojákům z povolání a příslušníkům aktivní zálohy. V nabídce programu je v roce 2025 již takřka 400 rozličných benefitů, které se ještě navyšují na Den válečných veteránů. Program Benefity nyní aktivně využívá na 20 000 vojáků

a válečných veteránů, jejichž počty se nadále rozrůstají.

Popřejme programu Benefity krásné desáté narozeniny. A také mnoho zdaru do dalších let, jak pro benefity, tak pro jejich uživatele.

Ing. Radek Rejchrt

zástupce vedoucí oddělení domácího cestovního ruchu, Volareza

Benefity
pro válečné veterány

+420 973 201 657 | benefity@vlrz.cz | [Přihlásit](#)

Děkujeme všem, kteří podpořili tento projekt a přispěli svým benefitem.

**ZAREGISTRUJTE SE
ZÍSKÁTE DALŠÍ VÝHODY**

**RÁD BYCH NABÍDL
NOVÝ BENEFIT**

OBLEČENÍ, OBUV MÓDA 10 →	JÍDLO, NÁPOJE DOPLNKY STRAVY 38 →	MASÁŽE, REGENEACE KOSMETIKA 13 →
--------------------------------	---	--

NIZOZEMSKO OBNOVUJE TANKOVÉ VOJSKO

Vlna odzbrojovacích iniciativ na konci studené války a následný rozpad Varšavské smlouvy vedly k tomu, že řada evropských zemí výrazně snížila početní stav svých armád. Na to navázala další redukce počtů, především těžké techniky, jak se země NATO zapojily do války v Afghánistánu po teroristických útocích z 11. září 2001 a aktivaci článku 5 Washingtonské smlouvy. Panovalo totiž přesvědčení, že pro takovouto a případné budoucí expediční mise jsou spíše potřeba lehké obrněné vozy než tanky nebo pásová bojová vozidla pěchoty. Mezi členy Severoatlantické aliance, jež přistoupily k radikálnímu řezu ještě uspíšenému světovou ekonomickou krizí a zcela vyřadily tanky ze svých arzenálů, tehdy patřily Belgie a Nizozemsko.

Neradostná současnost

Druhá ze zmíněných zemí původně mezi lety 1981–1986 pro svou armádu pořídila 445 Leopardů 2A4 a později některé z nich modernizovala na standard 2A6. Každopádně velkou část z nich postupně vyřadila ze služby a odprodala. Např. v roce 2007 odkoupila Kanada od Nizozemska 80 Leopardů 2A4 a posléze ještě 20 Leopardů 2A6. Následující rok se pro akvizici 37 zánovných nizozemských Leopardů 2A6 rozhodlo i Portugalsko.

Během roku 2010 oznámila vláda v Haagu radikální škrt v rozpočtu svého ministerstva obrany. V té době měly nizozemské ozbrojené síly stále ještě 116 Leopardů 2A6, z nichž 60 bylo v provozu a zbylých 56 se nalézalo uložených ve skladech. V důsledku snížení výdajů na obranu (když došlo k jejich propadu na pouhých 1,25 % HDP) informovalo v dubnu 2011 ministerstvo obrany o zrušení posledních dvou tankových praporů, přičemž 18. května uvedeného roku proběhly ještě závěrečné střelby a oba útvary – 11 Tankbataljon a 42 Tankbataljon – byly oficiálně v roce 2012 rozpuštěny. Veškeré Leopardy 2A6 byly zakonzervovány a uloženy do skladů, kde čekaly

na svůj další osud, respektive na případného zahraničního zájemce. Tím se v roce 2014 stalo Finsko, jež se rozhodlo od Nizozemska odkoupit 100 Leopardů 2A6 za celkovou sumu 200 mil. eur, tedy pouhých 2 mil. eur za kus. Stroje dorazily k jednotkám finských pozemních sil postupně v letech 2015–2019.

Nesmírná krátkozrakost tohoto rozhodnutí se ale ukázala ještě během roku 2014, kdy Rusko anektovalo Krym a zapojilo se do války na východě Ukrajiny. Možnost konfliktu vysoké intenzity proti silnému konvenčnímu protivníkovi se totiž opět stala realitou. Proto v roce 2015 padlo rozhodnutí obnovit tankové vojsko alespoň v omezené formě. K 1. lednu 2016 vznikla specializovaná Četa pro vzdělávání, výcvik a udržování znalostí v tankových operacích (v originále Opleidings-, Trainings-,

en Kennisbehoudpeloton Tankoptreden, neboli OTK-peloton). Nizozemsko předalo svých zbývajících 16 Leopardů Německu, jež je modernizovalo na standard 2A6M, doplnilo je o další dva kusy z vlastních zásob a zařadilo je do sestavy Panzerbataillonu 414, kde z nich vytvořilo nizozemskou tankovou rotu. Ta je složena ze čtyř tankových čet, tedy dohromady 18 Leopardů (počínaje dubnem 2018 ve verzi 2A6MA2, představující upgrade Leopardu 2A6M, s vylepšenými spojovacími, informačními a pozorovacími systémy). Od března 2016 je Panzerbataillon 414, alternativně

Grafické ztvárnění nového Leopardu 2A8. Nizozemci plánují objednat 46 těchto tanků a na nákup dalších šesti si chtějí sjednat opci.

Leopard 2A8 na zbrojním veletrhu Eurosatory 2024 v Paříži

kusy dorazí k útvaru, jenž má být umístěn na základně Bergen-Hohne v SRN, v průběhu roku 2027. V současnosti zde sídlí společný Panzerbataillon 414 a důvodem výběru tohoto místa dislokace je i fakt, že Nizozemsko nedisponuje odpovídající tankovou střelnicí, kdežto v Bergen-Hohne takovýto výcvikový prostor existuje. Za tímto účelem podepsali ministři obrany obou zemí Boris Pistorius a Ruben Brekelmans 11. dubna 2025 prohlášení o záměru, na jehož základě by se měl tento plán realizovat. Navazovat na něj budou ještě další vzájemné dohody, včetně té o výstavbě potřebné infrastruktury a financování provozu základny. Výstavba praporu má být dokončena do roku 2030 a novinkou bude široká integrace pozemních bezosádkových prostředků (pouze připomeňme, že Nizozemci už od roku 2019 experimentují s několika UGV TheMIS od estonské společnosti Milrem Robotics) i bezpilotních letounů do struktury tohoto útvaru.

Text: Dušan Rovenský, foto: autor, KNDS a NATO

těž označovaný 414 Tankbataljon, podřízen nizozemské 43. mechanizované brigádě, a ta pro změnu německé 1. Panzerdivision. Prapodivná situace, kdy si jedna alianční země od jiné musí de facto pronajímat vlastní tanky – pro něž kdysi neměla využití ani finance na jejich modernizaci, avšak nyní je potřebuje – trvá dodnes.

Blýskání na lepší časy

Dne 3. září 2024 nizozemský ministr obrany Ruben Brekelmans představil novou obrannou strategii své země, když vloni dosáhly obranné výdaje 2,05 % HDP, přičemž se předpokládá jejich postupný nárůst až na 3 %. Přidělené finanční prostředky mají být alokovány mj. na nákup 46 Leopardů 2A8 pro nově vytvořený tankový prapor čítající okolo 500 osob (o třech tankových rotách po 14 tancích a dvou obrněncích pro velení praporu). Součástí smlouvy má být též opce na případný nákup dalších šesti strojů pro výcvikové účely. Předpokládá se, že úvodní

Od roku 2019 nizozemské pozemní síly zkoušejí několik kusů bezosádkových vozidel TheMIS, které si pořídily v Estonsku u firmy Milrem Robotics. V budoucnu by mohl být tento typ výzbroje integrován do nově budovaného tankového praporu.

V srpnu 2021 Nizozemsko poprvé po 20 letech nasadilo tanky mimo vlastní území, a sice v Litvě. Jednalo se o nizozemskými vojáky provozované Leopardy 2A6MA2 z Panzerbataillonu 414, které však fakticky patří Německu, a vláda v Haagu si je pouze pronajímá. To je ostatně patrné i z tohoto snímku, neboť stroje nesou označení Bundeswehru a vyvěšení nizozemské státní vlajky je pouze osobní iniciativa osádky.

11. 11. 2025

BOJ DO POSLEDNÍ VTEŘINY

Pot, parádní smeče, povzbuzování i bouřlivá atmosféra se po roce vrátily do sportovní haly Agentury služeb v pražských kasárnách 17. listopadu v Ruzyni. Na začátku října se v tamní tělocvičně uskutečnil v pořadí již 28. ročník armádního nohejbalového turnaje. Na vítěze nelehkého souboje čekala v jeho historii úplně první trofej – putovní pohár A reportu. Ten si na své základny chtěli samozřejmě odvézt všichni zástupci ze čtrnácti přihlášených týmů z celé republiky. Nakonec ho zaslouženě vybojoval ten, který ho vymyslel, vyrobil a také přivezl – praporčík Martin Petr z Agentury logistiky ze Staré Boleslavi se svou tříčlennou hráčskou partou.

Místo maskáčů oblékli sportovní dresy a na jeden den se z profesionálních vojáků stali zapálení amatérští nohejbaloví hráči, kteří se u sítě ze všech sil snažili přelstít protivníka. Dodržování pravidel fair play a monitorování jednotlivých výsledků měli na starosti pečliví rozhodčí. Za svou pozornost a spolehlivost si zaslouží velký dík stejně jako všichni pracovníci skupiny tělovýchovy Agentury služeb, kteří akci pomáhali zorganizovat.

V pražské sportovní hale měřilo síly čtrnáct týmů složených ze tří až čtyř hráčů a jednoho náhradníka. I když atmosféra uvnitř tělocvičny by se dala krájet a všude byl slyšet křik, ať už jako oslava úspěšné smeče, nebo kvůli ztracenému bodu, vojáky neopouštěla dobrá mysl ani chuť soutěžit. „Myslím si, že to byl jeden z nejpočetnějších ročníků. Tolik družstev už se nám několik let nepřihlásilo,“ řekl sportovní ředitel turnaje Vlastimil Salaj. Počet přihlášených týmů v minulém roce ovlivnily povodně, a tak někteří vojáci místo na hřiště zaměřili pomáhat postiženým lidem na Moravu.

„Jako organizátoři jednoho z nejstarších armádních turnajů si ceníme toho, že lidé v poslední době nacházejí zálibu v nohejbalu, který lze hrát ve většině sportovních hal, a že se opět zapojují do kolektivních sportů,“ dodal

Vlastimil Salaj, který měl od samého začátku tip na vítěze.

Když praporčík Martin Petr z Agentury logistiky se svými spoluhráči minulý rok odjížděl, řekl, že v dalším roce udělá vše pro to, aby jeho tým stál opět na startu. Nelhal. Přijeli, bojovali a doslova do poslední vteřiny zápasu dělali o každý bod, který brali svému věčnému soupeři – 24. základně dopravního letectva Kbely.

„Myslím si, že letos byl náš finálový soupeř lepší, ale nás se drželo štěstí. Ve čtvrtfinále stačilo málo a mohli jsme vypadnout, v semifinále jsme měli hru pod kontrolou, ale v samotném závěru se nám zpočátku moc nedařilo,“ kriticky zhodnotil praporčík Martin Petr, jehož

tým si po boji s kvalitními týmy odvezl první putovní pohár turnaje. Netajil se však tím, že obhajoba předcházejících vítězství je pro ně čím dál těžší.

Z druhého místa se radovali Kbelští. Praporčík Vlastimil Cimický, který 24. základnu dopravního letectva reprezentoval, věří, že příští rok se jim už konečně podaří prolomit hranici soupeře a vyhrát nad ním. Třetí místo na bedně patřilo 26. pluku velení, řízení a průzkumu ze Staré Boleslavi. „Všechny týmy byly kvalitní a poprávu se ty nejlepší utkaly ve finále. My jsme spokojeni,“ uzavřel četař Michal Buzek.

Text: Lucie Růžková, foto: autorka a Jana Deckerová

ROZHOVOR S PRAPORČÍKEM MARTINEM PETŘEM, AUTOREM PRVNÍHO PUTOVNÍHO POHÁRU ARMÁDNÍHO NOHEJBALOVÉHO TURNAJE

Vy jste autorem prvního putovního poháru turnaje A reportu v nohejbalu. Jak vznikl ten nápad, že ho budete vyrábět právě vy?

Mám rád tradice a turnaje se se svým týmem účastním s několika přestávkami od roku 2002. Přišlo mi líto, že soutěž, která se letos konala už po 28., nemá ještě putovní trofej. Slovo dalo slovo, domluvil jsem se s redaktory A reportu a vedoucím oddělení tělovýchovy a přímé podpory MO z Agentury služeb, dali jsme hlavy dohromady, jak by pohár měl vypadat, představil jsem svůj návrh a začal jsem na něm pracovat.

Když si pohár pečlivě prohlédneme, je na něm řada zajímavých detailů. Mohl byste popsat, jak vypadá, z jakého dřeva je vyrobený a jaké konkrétní prvky na něm můžeme najít? A vzpomněl byste si třeba na to, jak vznikl?

Pracoval jsem na něm asi rok. Vršek poháru je z lípy, spodní část z jasanu. Jde vlastně o kus špaluku, jehož podoba se tvoří postupným opracováním. Jelikož mi zhruba před dvěma lety shořela dílna, neměl jsem žádný pořádný nářadí. Pohár vznikl doslova na koleni. Měl jsem ho přichycený jen svíčkou. Podle nákresu jsem špalek nejdříve nahrubo ořezal akumulátorovou pilkou, k detailnímu opracování jsem následně používal jen různá dláta. Vycházel jsem z představy, aby z poháru bylo hned na první pohled patrné, že jde o trofej za nohejbal. Vrchní část je vlastně míč, ale nechtěl jsem, aby se zaměňoval za fotbalový. A kromě toho jsem tam chtěl zakomponovat i časopis A report, proto

jsou tam svítky novin. Zhruba uprostřed kolem dokola je filmový pásek a na něm logo A reportu.

Co vám při vlastní tvorbě dělalo největší problémy?

Když se nad tím teď zamyslím, tak je to do držení nějaké roviny. Tím, že jsem neměl dílenskou vybavení, na které jsem byl zvyklý a se kterým jsem uměl pracovat, tak jsem si vznikající pohár musel různě upínat svíčkou, abych zvládl vymodelovat třeba pravé úhly. Používal jsem jen akumulátorovou motorovou pilku, flexu a dláta. Je to samozřejmě improvizace, ale potom máte radost z toho, co vám právě vzniká pod rukama.

Na dolní části poháru si můžeme přečíst názvy útvarů a jména vítězů. To musela být mravenčí práce.

Ano, byla to mravenčí práce. Ale spíš než jmenovitě napsat, kdo byl na prvním místě v konkrétním ročníku, bylo mnohem složitější dohledávání vítězů. Pomáhal jsem si nejen informacemi z papírových vydání A reportu, ale těžil jsem i z diplomů, fotografií a zpráv kamarádů. Dosud se mi ale nepodařilo dohledat všechny vítěze. Vyhledávání možná trvalo stejně dlouho jako vlastní výroba.

A úplně na závěr se zeptám. Jde o úplně první putovní pohár, který získal vítěz tohoto turnaje. Nikdo o něm do začátku soutěže nevěděl. Jak se vám to podařilo utajit až do samotného závěru?

Máte pravdu, bylo to překvapení. Nikomu jsem o tom, dokonce ani vlastním spoluhráčům, že vyrábím pohár, neřekl, a když ke mně někdo přišel na návštěvu, dal jsem si záležet na tom, abych rozpracovanou trofej dobře schoval. A podařilo se to. Myslím, že spoluhráči z ostatních týmů byli překvapení, když ji viděli vystavenou na stole před vyhlášením celkových výsledků.

VESMÍRNÉ POČASÍ OVLIVŇUJE TECHNOLOGIE, A NEJEN JE

Kdo by tušil, že polární záře, která nás fascinuje svou nádherou, může zároveň ohrozit fungování celé naší společnosti? Vesmírné počasí zasahuje do téměř všech oblastí moderního života – od energetických přenosových soustav, přes systémy řízení dopravy, až po bankovní transakce, bankomaty nevyjímaje. A právě polární záře je jedním z jeho nejviditelnějších projevů. Od roku 2019 představuje vesmír jednu z pěti základních operačních domén fyzického světa, jak je definuje NATO. Jeho klíčovou oblastí je tzv. vesmírné počasí (Space Weather). Tímto termínem se označují různé jevy ve vesmíru, které ovlivňují dění na Zemi nebo ve sluneční soustavě.

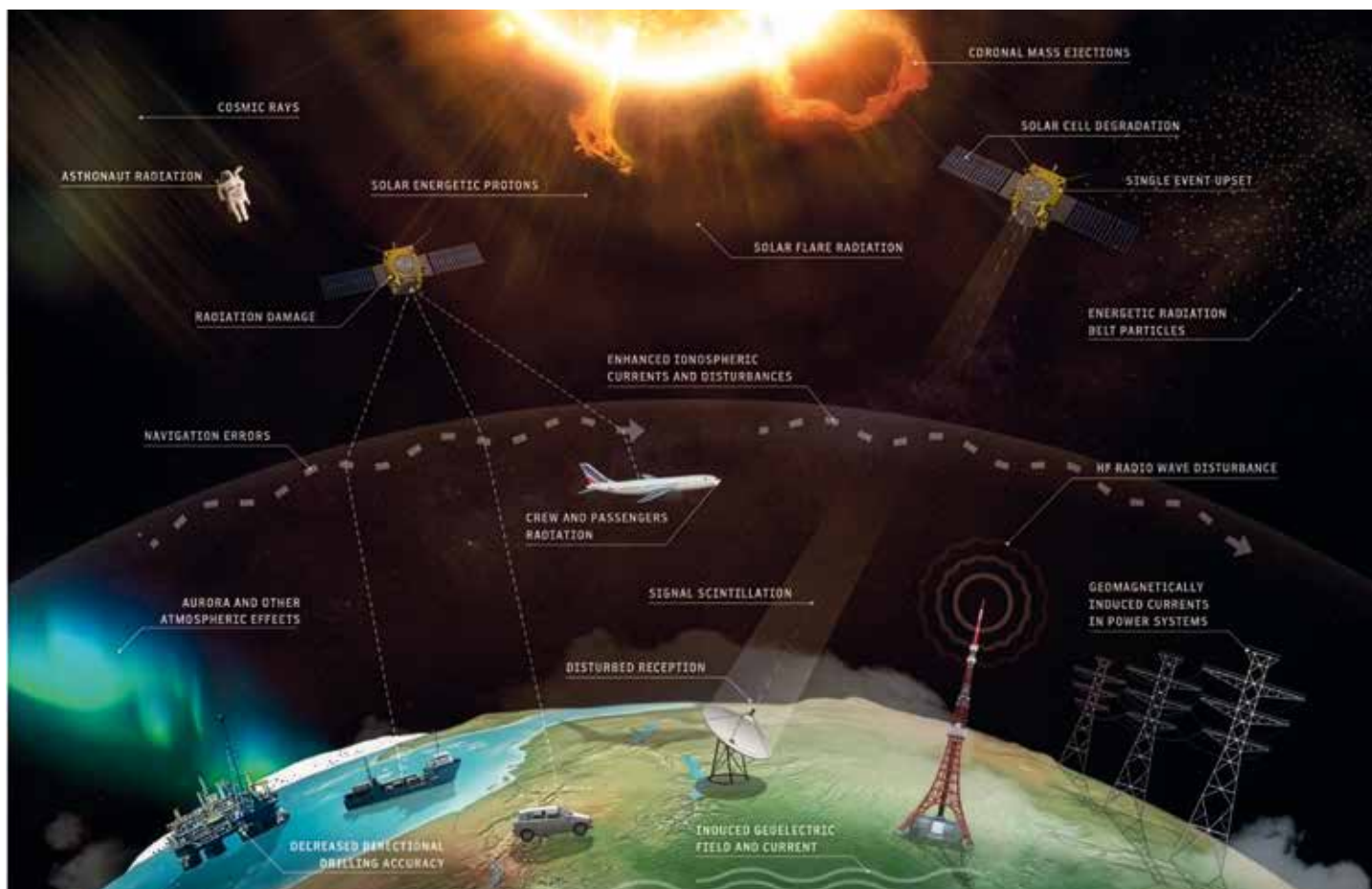
Patří sem například sluneční erupce, výrony koronální hmoty i geomagnetické bouře, které mohou vytvářet extrémní podmínky pro technologie i živé organismy, a to jak ve vesmíru, tak na Zemi. Dopady bývají značné: poškození satelitů, narušení přenosových sítí či omezení rádiové komunikace včetně vysokofrekvenčních pásem, systémů TACSAT a signálů GPS. Zvýšená radiace může navíc ohrozit zdraví astronautů i posádek letadel operujících ve velkých výškách.

Vesmírné počasí proto není jen věcí astrofyziků, ale také strategickým tématem. Státy NATO mu věnují rostoucí pozornost a považují vesmír za nedílnou součást moderní bezpečnostní architektury.

NATO a tři pilíře meteorologických odborných panelů

NATO se systematicky zabývá vlivem vesmírného počasí na vedení multidoménových operací a ani Armáda České republiky není

výjimkou. V rámci Aliance je klíčové poskytovat odborné poradenství, vytvářet standardy a doktrinní doporučení v oblasti meteorologie, oceánografie, klimatologie a vesmírného počasí. Pracovní skupina NATO MCWG METOC (Meteorological and Oceanographic Military Committee Working Group) představuje odborné fórum, které se těmito otázkami systematicky zabývá. Českou republiku na tomto fóru zastupuje kapitánka Renáta Másílková z oddělení letecké meteorologie Čáslav

v odboru letecké meteorologie Vojenského geografického a hydrometeorologického úřadu, která je současně předsedkyní panelu pro vesmírné počasí MILSWx (Military Space Weather Panel).

„Úkolem pracovní skupiny METOC je především zajistit podporu aliančních států tím, aby měly k dispozici přesné a aktuální informace o fyzikálním prostředí, které ovlivňuje jak jejich vlastní, tak i protivníkovy bojové schopnosti,“ vysvětluje předsedkyně panelu. Skupina se skládá ze tří specializovaných technických panelů. MILMET (Military Meteorology Panel) je zaměřen na vojenskou meteorologii, MILOC (Military Oceanography Panel) se věnuje oceánografii a panel MILSWx se zabývá vlivem vesmírného počasí.

SLUNCE A JEHO VLIV NA ČLOVĚKA

„Vesmírné počasí je přirozený fenomén, který existuje od vzniku sluneční soustavy, avšak vnímání jeho významu výrazně vzrostlo s rozvojem moderních technologií, zejména těch závislých na vesmírném segmentu. Dá se říct, že s technickým pokrokem se moderní společnost stala citlivější vůči přirozeným podmínkám vesmírného prostředí,“ vysvětluje kapitánka Másiřková.

Planeta Země je unikátní svými podmínkami pro život. Chrání nás mohutná atmosféra, která pohlcuje většinu škodlivého elektromagnetického záření, a magnetické pole, jež odklání solární energetické částice ze Slunce, a poskytuje nám tak základní ochranu proti

vesmírnému počasí. Přesto, stejně jako každý ochranný systém, tyto štíty nejsou dokonalé. Při silných slunečních událostech může proniknout například zvýšené množství radiace do polárních oblastí. „Létání je běžnou součástí moderní doby. Cestování ve vysokých letových hladinách totiž znamená, že snižujeme ochrannou vrstvu atmosféry nad sebou a vystavujeme se radiaci, která může být navíc zvýšena sluneční aktivitou,“ dodává kapitánka Másiřková.

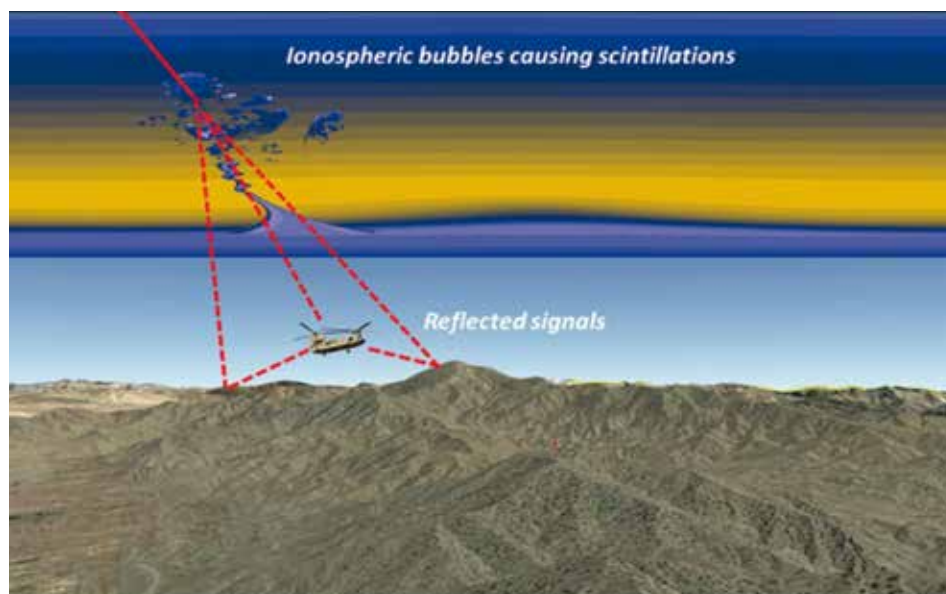
Česká republika ve vedení panelu MILSWx

Od ledna 2025 předsedá Česká republika technickému panelu MILSWx, čímž získala

významnou roli při formování strategie a odborného přístupu NATO v oblasti vesmírného počasí.

„To, že Česká republika předsedá panelu MILSWx, vnímám nejen jako nesmírnou čest, ale zároveň také jako velkou odpovědnost,“ svěruje se předsedkyně panelu. Panel MILSWx tvoří odborníci ze států NATO, a to jak z řad vojenských specialistů, tak univerzitních vědců. Hlavní úkol spočívá v dohledu nad vývojem, poskytováním a koordinací dat, produktů a služeb v této oblasti.

Zapojením do činnosti panelu MILSWx se Armáda České republiky aktivně podílí na budování odolnosti NATO vůči vlivům vesmírného počasí a současně rozvíjí vlastní schopnosti

v oblasti hydrometeorologické a vesmírné podpory vojenských operací.

V současné době se panel intenzivně věnuje přípravě manuálu AMETOCP-5 (NATO Space Weather Support Manual), vůbec prvního aliančního dokumentu zaměřeného na vesmírné počasí. „Rozsáhlost dokumentu a s tím spojené práce neumožňují jeho vydání dříve než ke konci roku 2026. Tento dokument bude sloužit jako základ pro standardizovanou podporu napříč Aliancí,“ konstatuje předsedkyně.

Historické dopady vesmírného počasí na vojenské operace

Vlivy vesmírného počasí na vojenské operace jsou historicky zdokumentovány jen částečně. Panel MILSWx se proto také zaměřuje na identifikaci dalších případů, kdy byla vojenská technika neobvykle či nevysvětlitelně ovlivněna. Někdy měly tyto vlivy tragické důsledky, například během operace Anaconda v Afghánistánu (březen 2002), kdy rušení satelitní komunikace způsobené ionosférickými poruchami vyvolanými zvýšenou sluneční aktivitou zásadně ohrozilo životy vojáků. V jiných případech včasný zásah odborníků zabránil vážnějším následkům. Typickým příkladem je incident z května 1967, kdy sluneční rádiové vzplanutí narušilo činnost systému včasného varování BMEWS (Ballistic Missile Early Warning System) a bylo mylně vyhodnoceno jako úmyslné elektronické rušení. Bez včasného zásahu expertů mohlo dojít ke spuštění jaderného odvetného úderu Spojených států proti Sovětskému svazu, tedy potenciálně k jaderné válce mezi USA a SSSR. Panel MILSWx proto analyzuje selhání vojenské techniky a hodnotí míru vlivu vesmírného počasí, aby z těchto poznatků vznikly cenné „lessons learned“ (získávání poznatků a využívání zkušeností) pro budoucí plánování činností a k podpoře rozhodovacího procesu velitelů a štábů.

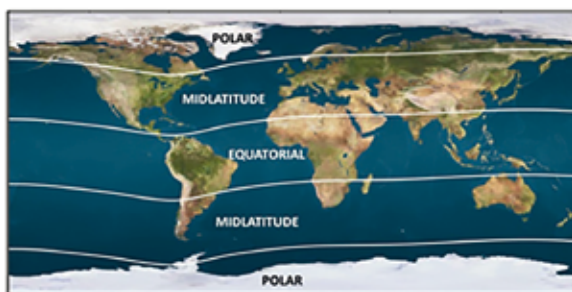
Space Weather Impact Awareness

Royal Netherlands Air Force

INDICATORS	OBS	FCST	FCST
	06-Nov-25	07-Nov-25	08-Nov-25
Kp =	6	7	7
Flare class >=	M	M	M
Proton flux >=	0	0	0

R	IMPACT LIKELY
Y	IMPACT POSSIBLE
G	IMPACT UNLIKELY

Questions or feedback?

Please mail SPWX@mindef.nl or call +31 (0) 164 69 3144 or 3111.

	06-Nov-25		
	NIGHT	DAY	EVENING
GPS	Y	G	Y
TACSAT	Y	G	Y
HF	R	Y	R
RADAR	Y	G	Y
VHF	Y	Y	Y

	06-Nov-25		
	NIGHT	DAY	EVENING
GPS	G	G	G
TACSAT	G	G	G
HF	Y	Y	Y
RADAR	G	G	G
VHF	Y	G	Y

	06-Nov-25		
	NIGHT	DAY	EVENING
GPS	Y	G	Y
TACSAT	R	G	R
HF	G	R	G
RADAR	G	G	G
VHF	G	G	G

ZASEDÁNÍ PANELU MILSWx V PRAZE

Panel se schází dvakrát ročně. V tomto roce proběhlo první zasedání v březnu v Lisabonu a druhé, v celkovém pořadí již osmé, proběhlo v září v Praze. Panel tvoří 17 stálých členských států NATO a sedm států s nepravidelnou účastí. „Aktivity, které probíhají během těchto zasedání, podporují výzkum a vývoj mezi členskými státy a zajišťují aktuálnost doktrín a standardů týkajících se vesmírného počasí. Díky nim NATO zvyšuje svou odolnost, informovanost a interoperabilitu napříč všemi operačními doménami,“ podotýká kapitánka Renáta Másílková.

Zajímavostí posledního setkání byla účast Japonska, které spadá do skupiny tzv. Partners Across the Globe, tedy partnerských států NATO mimo euroatlantický prostor.

Radiační tým pod taktovkou České republiky

Součástí panelu je několik ad hoc týmů sdružujících špičkové odborníky v konkrétních

r Force

POLAR					
07-Nov-25			08-Nov-25		
NIGHT	DAY	EVENING	NIGHT	DAY	EVENING
Y	Y	Y	Y	Y	Y
Y	Y	Y	Y	Y	Y
R	R	R	R	R	R
R	Y	R	R	Y	R
Y	Y	Y	Y	Y	Y

MIDLATITUDE					
07-Nov-25			08-Nov-25		
NIGHT	DAY	EVENING	NIGHT	DAY	EVENING
Y	Y	Y	Y	Y	Y
Y	Y	Y	Y	Y	Y
Y	Y	Y	Y	Y	Y
Y	G	Y	Y	G	Y
Y	Y	Y	Y	Y	Y

EQUATORIAL					
07-Nov-25			08-Nov-25		
NIGHT	DAY	EVENING	NIGHT	DAY	EVENING
Y	Y	Y	Y	Y	Y
R	Y	R	R	Y	R
Y	R	Y	Y	R	Y
G	G	G	G	G	G
Y	G	Y	Y	G	Y

Issued at: 07-Nov-25/01:08UTC

oblastech. Mezi ně patří například tým zaměřený na vesmírné počasí v oblasti severního pólu nebo tým pro tvorbu scénářů vesmírného počasí pro vojenská cvičení. Česká republika vede radiační tým.

„Úzce spolupracujeme s Akademií věd ČR a s odborníky z komerční sféry, kteří mají bohaté zkušenosti s monitorováním radiace pomocí vlastních dozimetřů ve vesmíru, ve vysokých letových hladinách i na Zemi,“ říká kapitánka Másílková. „Radiační data pak může Česká republika nabídnout Alianci jako příspěvek ke kolektivnímu úsilí. Každý členský stát přispívá svými jedinečnými schopnostmi, a právě v této spolupráci spočívá síla pracovní skupiny MCWG.“

Semafor zobrazuje předpověď vlivu na technologie

Armáda České republiky již může v síti ŠIS prostřednictvím Portálu METEO Hydrometeorologické služby AČR (www.metis.acr)

využívat předpovědní produkt vlivů vesmírného počasí na činnost vojsk, získaný díky mezinárodní spolupráci. „K dispozici je produkt Space Weather Impact Awareness, který pomocí barevného semaforu zobrazuje předpověď vlivu vesmírného počasí na provozované GPS, systémy TACSAT, radiolokační zařízení a rádiový provoz v pásmech HF a VHF. Dalším zajímavým produktem je předpovědní produkt od polských kolegů, jehož výhodou je volná dostupnost a je možné jej vyhledat na stránce <http://stars.wat.edu.pl/>,“ informuje kapitánka Másílková. „Vesmírné počasí si postupně získává pevné zázemí v rámci Armády České republiky. Na přelomu roku 2025/2026 by měla být k dispozici příručka věnovaná tomuto fenoménu, která vojákům umožní lépe porozumět jeho vlivům.“ Manuál bude součástí Encyklopedie hydrometeorologického zabezpečení (pozn. redakce).

Text: Jana Deckerová, foto: archiv kpt. Másílkové

Dozimetr AIRDOS04

Dozimetr MINIPIX

VÍTĚZSTVÍ JE KRÁSNÁ VĚC... ...ALE PŘÁTELSTVÍ JE DŮLEŽITĚJŠÍ

„Kolik nám je? Pětatřicet! A jedem do Brandýsa!“ Milá to slova ze známého filmu, která nás skutečně zavádí na začátku srpna do lesních porostů nedaleko od Staré Boleslavi. A to nám nemusí být jen zmíněných pětatřicet. Patnácté kolo Běžecké ligy nabídlo zajímavé sportovní zápolení účastníků zařazených do několika věkových kategorií, přičemž o velká jména nebyla nouze.

26. pluk jako hrdý organizátor

V posádce Brandýs nad Labem-Stará Boleslav působí 26. pluk velení, řízení a průzkumu, jehož hlavním cílem je nejen monitoring vzdušné situace, identifikace cílů pomocí nejmodernější technologie, ale i výcvik všech příslušníků, přičemž velký důraz je kladen na fyzickou zdatnost a psychickou odolnost, a to napříč všemi odbornostmi. Stát se pořadatelem takové akce může přispět nejen ke zvýšení prestiže útvaru v rámci armády, ale i k motivaci stát se aktivním členem soutěže. „Dnešní den jsem se rozhodl poprvé se účastnit 5. kola Běžecké ligy, abych dokázal, že na hodnosti se dnes nehraje, soutěžit může každý a v každém věku. Navazujeme na tradici Emila Zátopky, který tu kdysi trénoval. Sport lidi sbližuje a fyzická odolnost je hlavní vlastností vojáka. Je tu se mnou přes 150 závodníků a přesvědčil jsem se, že na tom nejsem tak špatně – neskončil jsem poslední,“ říká s úsměvem velitel 26. pluku velení, řízení a průzkumu plukovník gšt. Zdeněk Patera.

Krásné běžecké tratě Emila Zátopky

„Vítězství je krásná věc. Přátelství je však důležitější,“ pronesl na úvod plukovník gšt. Jiří Malík z oddělení tělesné výchovy sekce rozvoje sil Ministerstva obrany, který se aktivně zapojil a na trati si vůbec nevedl špatně. Zátopkovy tratě viděly nejen jeho výkon, ale i běh Petra Kořána, herce, jenž si zahrál ve filmu Zátopek.

Výjimečnost v podpoře válečných veteránů

Účastníci Běžecké ligy ve Staré Boleslavi mimo své závodní působení přispěli libovolným příspěvkem do Vojenského fondu solidarity pro ty, kteří se ocitli v nouzové situaci: „Vojenský fond pomáhá nejen vojákům, kteří se ocitli v kritickém období, ale i rodinným

příslušníkům těch, kteří při plnění služebních povinností zahynuli nebo mají trvalé zdravotní následky. Dnes se běhu zúčastnilo několik válečných veteránů, přičemž pro ně byla vytvořena zvláštní kategorie," dodává plukovník Malík.

Rekord v mužské kategorii

Časy běžců byly skutečně na úrovni ligy. Vyhrát může jen jeden, to je zřejmé, ale že to bude rovnou rekord, to asi nečekal ani samotný závodník. Jáchym Kovář, toho času stážiště oddělení přípravy 26. pluku velení řízení a průzkumu, vítězstvím úplně překvapen nebyl, časem trochu ano: „Běželo se mi dobře. Čas 24:20 super. Teď v říjnu jsem nastoupil do Staré Boleslavi k přípravkářům, tak určitě nebudu příští rok chybět při organizaci dalšího ročníku závodu.“

Z organizátorky závodnice

„Původně jsem chtěla jen vypomáhat při organizaci, když se kolegyně zeptala, zda jdu na Běžeckou ligu. Nějaký čas před závodem se zeptala, jestli jsem trénovala. Tak jsem si uvědomila, že se chci vlastně závodu zúčastnit jako závodnice. A rozhodně jsem toho nelitovala. Byl to můj první závod tohoto typu (coby vojákyně) a odnáším si z něj velký zážitek. Atmosféra byla přátelská, navíc, když před vámi běží velitel, je to velmi motivační. Počasí se vyvedlo, a navíc jsem tu s sebou měla i známého, Tomáše Tvrdíka, Hyrox atleta (Hyrox – intenzivní fitness závod, který testuje vytrvalost, sílu a atletické schopnosti – pozn. redakce), se kterým jsem před vstupem do armády nahrávala Tvůj podcast," uzavírá rotmistryně Tereza Bárťová, příslušnice štábu 262. radiotechnického praporu.

BĚŽECKÁ LIGA 2025: TISÍC BĚŽCŮ NA TRATI

Běžecká liga resortu Ministerstva obrany završila svůj patnáctý ročník závodem v Přední Kopanině. Do devítidílného seriálu se zapojilo celkem tisíc běžců a běžkyň ze 41 útvarů a zařízení. Letos poprvé se běželo i v Liberci a novinkou byla soutěž vojenských štafet.

Letošní ročník přinesl několik změn. Poprvé byla zavedena centrální časomíra pro všechna kola, vznikla nová disciplína štafetových běhů vojenských hlídek a spustila se motivační akce „Přiveď dalšího běžce“. Změnu zaznamenal i kalendář – šesté kolo se přesunulo z Bechyně do Liberce, kde měla Běžecká liga svou premiéru. Podle hlasování 264 účastníků bylo nejlépe hodnoceným závodem letošního ročníku páté kolo v Brandýse nad Labem-Staré Boleslavi. Tradiční sportovní seriál, který propojuje vojáky napříč celou republikou, potvrdil i letos rostoucí oblibu. Průměrná účast dosáhla 111 závodníků na jedno kolo a do výsledkových listin se zapsali běžci všech věkových kategorií. Rozdíl mezi nejmladším a nejstarším účastníkem činil 53 let – zatímco nejmladší závodník se narodil v roce 2009, nejzkušenější běžec v roce 1956. V devíti kolech startovalo celkem 1 000 závodníků, z toho

77 % mužů a 23 % žen. Nejvíce obsazenou kategorií byla M2 (muži do 29 let), v průměru s 25 startujícími na závod. V individuálních kategoriích dominovali tradičně běžci z Čáslavi, Liberce a Rakovníka. Svobodník Tomáš Tvrdík z 21. základny taktického letectva v Čáslavi se stal nejúspěšnějším běžcem ročníku, když nasbíral nejvíce vítězství napříč koly. Závěrečné kolo se opět konalo u Přední Kopaniny. Trať vedla po lesních cestách kolem kapličky svaté Juliány, v příjemném podzimním prostředí. Organizátorem byla Agentura služeb ve spolupráci s oddělením tělovýchovy a přímé podpory MO. Devátého a závěrečného kola Běžecké ligy resortu Ministerstva obrany se již tradičně zúčastnil první zástupce náčelníka Generálního štábu Armády České republiky generálporučík Miroslav Hlaváč, který se mezi profesionálními běžci umístil ve své kategorii na třetím místě.

Vítězové hlavních kategorií:

M2: čet. Ondřej Petr (31. pluk radiční, chemické a biologické ochrany Liberec)
M3: nrtm. Jan Macoun (Výcvikový prostor Boletice)
M4: svob. Tomáš Tvrdík (21. základna taktického letectva Čáslav)
M5: rtn. Karel Váňa (21. základna taktického letectva Čáslav)
M6: kpt. Rostislav Petráš (Velitelství zabezpečení Praha)
Ž1: rtn. Jana Dohnálková (Univerzita obrany Brno)
Ž2: rtm. Renáta Losenská (24. základna dopravního letectva Praha-Kbely)
Ž3: kpt. Jana Grygarová (24. základna dopravního letectva Praha-Kbely)
Ž4: nrtm. Hana Stodolová (24. základna dopravního letectva Praha-Kbely)

Soutěž družstev:

1. Univerzita obrany Brno
2. 31. pluk radiční, chemické a biologické ochrany Liberec
3. 21. základna taktického letectva Čáslav

Text: OdKV KaNGŠ AČR, foto: prap. Petr Dohanl

BĚHEM ŠESTI DNŮ TŘI MEDAILE

Obdivuhodný výkon podal armádní rekrutér nadrotmistr František Jeřábek na říjnovém mistrovství světa v taekwondo v italském Jesolu. V obrovské konkurenci 1 185 bojovníků z 56 zemí světa obstál na výbornou, během šesti soutěžních dnů vybojoval tři medaile a od zlata ho dělila jen drobná chyba.

Stříbro a bronz získal Jeřábek už během prvních dvou dnů v bojích jednotlivců. „Mám bronzovou medaili. Finále mi uteklo o kousek, rozhodla malá chybička. Ale jsem rád, že v takové konkurenci jsem na stupně vítězů dosáhl,“ hlásil s úsměvem po prvním dnu. V závěru šampionátu pak společně s kolegy z reprezentačního týmu přidal ještě bronz v týmovém sportovním boji své veteránské kategorie.

Rekrutér z Českých Budějovic sbírá medaile už od roku 2018, kdy se stal členem české reprezentace. Od té doby přivezl z mistrovství světa a Evropy více než tři desítky cenných kovů.

„Reprezentovat Českou republiku pro mě moc znamená. Je to pocta i závazek. Po tolika letech v reprezentaci každý počítá s tím, že přivezu další medaili, a já nechci zklamat,“ říká s pokorou Jeřábek. Dodává, že taekwondo mu dává víc než jen radost z úspěchu: „Je to radost z pohybu, z toho, že na sobě můžu pořád pracovat a posouvat své limity.“

Dělat sport na této úrovni je časově i finančně náročné. Aby se na vrcholové úrovni udržel, trénuje až osmkrát týdně. Upřímně přiznává, že mu pomáhá i služební benefit, možnost část tréninků absolvovat v rámci pracovní doby. „Sportovat při výkonu služby je skvělá možnost, kterou by měl využívat každý voják,“ doplňuje.

Z kimona zpět do maskáčů

Kdo by čekal, že po náročném mistrovství světa si František Jeřábek dopřeje zasloužený odpočinek, ten by se mýlil. Hned v pondělí po návratu se znovu hlásil ve službě.

„Po příjezdu domů jsem odjel do Krkonoš na instruktorský kurz boje zblízka. Jako instruktor jsem se podílel na výcviku vojáků-instruktorů 1. a 2. stupně, na závěrečných zkouškách

i udělování licencí,“ říká s úsměvem viditelně unavený, ale spokojený Jeřábek, který se už těší, že po delší době konečně stráví klidný víkend s rodinou.

Se sympatickým rekrutérem se můžete potkat na českobudějovickém rekrutačním pracovišti,

ale také přímo v akci. S ukázkami boje zblízka se pravidelně představuje na armádních akcích pro veřejnost. Více o jeho službě v armádě a vztahu k tomuto bojovému umění si můžete přečíst na webu doarmady.cz.

Text: mjr. Helena Pacasová, foto: archiv nrtm. Jeřábka

VZNIK KANCELÁŘE ČESKOSLOVENSKÝCH LEGIÍ

Budova Josefských kasáren (později Kasáren Jiřího z Poděbrad), prvního sídla Kanceláře čs. legií

V den s datem 25. listopadu jsme si mohli připomenout vznik Kanceláře československých legií – orgánu ministerstva obrany, který byl během období první republiky provázán se životy všech legionářů a jejich rodin. První myšlenky na zřízení úřadu, který by pečoval o legionáře-invalidy a pozůstalé, se objevily již před koncem první světové války. Stalo se tak při jednáních Odbočky Československé národní rady v Římě na podzim 1918 a záměrem bylo usnadnit legionářům integraci do poměrů formujícího se československého státu. Tento úřad pak vznikl pod názvem Evidenční kancelář čs. legií.

Kancelář začala úřadovat 25. listopadu 1918. Plnila zpočátku také úlohy informačního charakteru, neboť povědomí o legiích bylo v novém státě malé a nebyl znám ani počet a rozsah zahraničního vojska. Nový úřad měl proto v prvé řadě vytvořit seznamy legionářů. Dalším úkolem bylo pomáhat příchozím legionářům při návratu do vlasti a přechodu do domácích poměrů, ujímat se sociální péče o invalidy a pozůstalé po padlých, vést fondy založené k jejich podpoře a sbírat informace ke knižnímu zpracování historie legií.

Překotný vývoj prvních let existence

Kancelář čs. legií byla zprvu zřízena jako VI. oddělení prezidia Ministerstva národní

obran (MNO) a sídlila ve 2. poschodí Josefských kasáren v Praze 2. Brzy však byla přestěhována do areálu Pražského hradu, kde úřadovala jako 37. oddělení MNO. V květnu 1919 přesídlila i s redakcí časopisu Československý legionář do budovy Uměleckoprůmyslové školy v Praze 1.

V tomto období několikanásobně stoupl význam kanceláře, neboť byly parlamentem přijaty dva klíčové zákony upravující sociální a ekonomické poměry legionářů a jejich rodin v republice, přičemž na tvorbě těchto zákonů se odborníci kanceláře také přímo podíleli. Jednalo se o zákon č. 282/19 „o úlevách při přijímání legionářů do státních úřadů“, přijatý 23. května 1919, a zejména o zákon

č. 462/19 „o propůjčování míst legionářům“ z 24. července 1919.

První zákon legionářům za určitých podmínek usnadňoval získání státního úřadu, pokud se v žádosti nemohli prokázat formální kvalifikací, ale jinak kritéria splňovali. Druhý zákon byl pro legionáře významnější. Stanovil, že doba strávená v legiích bude započítávána do státní služby a výslužby trojnásobně. Dále určil úřední místa, ve kterých bylo 50 % vyhrazeno výhradně pro legionáře (např. místa sluhů a dozorců u státních úřadů a trestnic), a místa, u nichž měl legionářský uchazeč přednost před ostatními, prokáže-li dostatečnou kvalifikaci (jednalo se např. o úřednická manipulační a kancelářská místa u úřadů, soudů a jiných

Budova Ministerstva národní obrany, v níž Kancelář čs. legií sídlila až do roku 1939.

institucí či o místa v bezpečnostních složkách a u finanční stráže). Zároveň bylo v zákoně pevně vymezeno, kdo má nárok na status legionáře. Význam kanceláře pak vzrostl zejména proto, že od této chvíle šlo o jedinou instituci oprávněnou k vydávání potvrzení o tom, kdo je legionářem dle zákona.

Kancelář tak v průběhu roku 1919 rapidně vzrostla agenda a bylo potřeba najít nové vhodné prostory. Od počátku roku 1920 proto sídlila ve dvouposchodovém křídle zeměbranneckých kasáren na Pohořelci a měla více než 200 zaměstnanců.

Tím však změny v organizaci neskončily. Již 13. října 1920 byla kancelář přičleněna k nově vzniklému Likvidačnímu úřadu zahraničních vojsk při MNO a přesunuta do prostoru Štefánikových kasáren na Smíchově, kde zastávala funkci IV. a V. oddělení Likvidačního úřadu. Ke konci roku 1922 Likvidační úřad již splnil svůj účel a po jeho uzavření nastoupila na jeho místo obnovená Kancelář čs. legií, nyní podřízená již jako samostatný odbor přímo ministru národní obrany, nejprve na dobu přechodnou, poté, od roku 1927, jako odbor stálý. Kancelář si tak po prvním období překotných změn zhruba od poloviny dvacátých let 20. století získala svou stabilní podobu a svůj specifický styl práce. Zároveň byla přestěhována do nově postavené budovy MNO v Praze-Bubenci. Zde sídlila až do svého zániku v létě 1939.

Činnost Kanceláře čs. legií

Kancelář během první republiky vykonávala poměrně širokou škálu činností různého zaměření. Obstarávala např. záležitosti vojenského a služebního rázu pro legionáře-aktivní vojáky, v rámci svého právního oddělení se podílela na tvorbě zákonů a výnosů, které se týkaly legionářského hnutí (spolupracovala však i na tvorbě branných zákonů), a sídlila zde i komise pro udělování statusu legionáře.

Velmi důležitou součástí kanceláře se stal Evidenční úřad při Kanceláři čs. legií, jenž vznikl spojením evidenčních kanceláří italského, francouzského a později i ruského vojska a byl pověřen vedením seznamu všech legionářů. Protože na jeho práci byly závislé i další útvary, měly být údaje o legionářích vnášených do seznamu co nejpřesnější. Navíc byl seznam aktualizován a např. vojenská zdravotnická zařízení měla za povinnost podávat podrobná hlášení o hospitalizaci legionářů nebo o jejich úmrtí.

V rámci své další agendy kancelář dohlížela na provádění výše zmíněných legionářských zákonů. O to se staral především tzv. Umísťovací referát, jenž měl za úkol zprostředkovat zaměstnání pro navrátilivší se demobilizované legionáře. Již během roku 1919 byly založeny expozitury na jednotlivých ministerstvech. V nich měli zástupci referátu především hájit legionářské zájmy v rámci jim svěřeného

ministerstva, dbát nad zákonným obsazováním míst a v případě potřeby intervenovat u všech úřadů spadajících do kompetence příslušného ministerstva.

Zároveň byly zakládány expozitury referátu i v ostatních významných městech Československa. Do konce roku 1919 fungovaly expozitury referátu kromě Prahy také v Bratislavě, Brně a Užhorodě, později také v Olomouci, Plzni a v Liberci. Celkem bylo za rok 1919 z 8366 žádostí o místo umístěno 6834 legionářů. Jak si však uvědomovali sami členové referátu, situace se v dalších letech mohla stát problematickou, neboť uprázdněných míst ve státní správě i jinde následkem krize ubývalo a do ČSR ještě naopak nedorazili příslušníci největší legionářské armády – čs. armádního sboru na Rusi. Hrozilo tedy, že vznikne velká masa nezaměstnaných legionářů, což se zanedlouho potvrdilo. V pozdějších letech (od roku 1925) se však situace uklidnila. Za osm let intenzivní činnosti se dle statistiky z roku 1927 podařilo kanceláři umístit ve státní správě 20000 legionářů a v soukromém sektoru 5258. Legionáři vykazovali nízkou míru nezaměstnanosti také během velké hospodářské krize ve třicátých letech. Kancelář dále pomáhala legionářům a pozůstalým při osamostatňování se v oblasti soukromých živností. Získávala pro ně živnostenská oprávnění, koncese, trafiky a tabákové sklady. Důležitou činností referátu bylo také vyjednávání o úvěru pro legionáře-živnostníky, jejichž živnost byla následkem války poškozena. Zprostředkovávala také pomoc legionářům-zemědělům, kteří by projevíli zájem o účast na pozemkové reformě. Zároveň ve spolupráci se Státním pozemkovým fondem podporovala legionářské zemědělské kolonie.

Další část úřadu se zabývala sociální péčí pro legionáře. Měla za úkol např. pečovat o legionáře invalidy. Zprvu agenda náležela do kompetence ministerstva sociální péče a otázkou péče o invalidy se sama kancelář začala zabývat až od července 1919, kdy bylo povoleno zřízení invalidního referátu. Ten se kromě vyplácení podpory a příspěvků na dodatečné

Legionářské potvrzení

Úřednický průkaz opravňující držitele k tomu, aby se ucházel o místa ve státní správě. Zároveň měl nárok na přednostní umístění.

léčení snažil o aktivní návrat invalidů do společnosti. Zprostředkovával proto živnostenské úvěry, projednával s příslušnými úřady propůjčování oprávnění na vedení tabákových skladů, trafik i kinematografických koncesí. Ve snaze o co největší soběstačnost invalidů zároveň zprostředkovával různé rekvalifikační kurzy, které by odpovídaly jejich nynějšímu postižení. Kurzy byly pořádány v Praze i v dalších městech republiky. Byly konány v rámci různých vzdělávacích institucí, od praktických škol až po univerzity a gymnázia, a zahrnovaly širokou škálu povolání a profesí.

V návaznosti na to byly během roku 1919 zřízeny také sociální ústavy pro invalidy, které měla kancelář pod přímou správou. Prvním se stala Obchodní škola pro legionáře-invalidy ve Studénce ve Slezsku. Vznikla 1. července 1919 bezplatným zapůjčením zámku anglického hraběte Blüchera na dobu pěti let. V zámku byl zřízen internát pro legionáře-invalidy a jednoroční obchodní škola, již ministerstvo

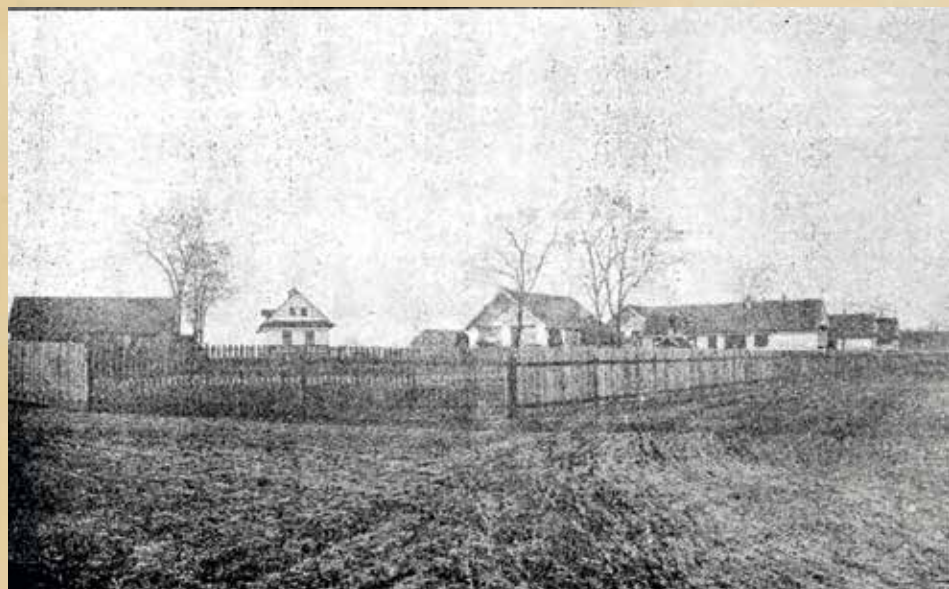
školsství propůjčilo právo vydávat vysvědčení a uznalo ji ústavem způsobilým k dosažení náležitých vědomostí v oblasti obchodních živností. Dalším ústavem zřízeným již v roce 1919 se stala Útulna čs. legionářů-invalidů na zámku Leontýn u Křivokláta. Účelem útulny bylo postarat se o invalidy-legionáře bez domova a příbuzných, dokud si neopatří vhodné zaměstnání nebo jim je nenajde kancelář sama. K zamezení nečinnosti chovanců byla při útulně zřízena také dílna na umělecké dřevěné předměty, v níž byli všichni chovanci zaměstnáni. Při útulně bylo zřízeno menší hospodářství, jež se podílelo na jejím provozu a krylo část jejích výdajů. Oba tyto ústavy byly v roce 1922 zrušeny a nahrazeny moderně zařízeným Domovem čs. legionářů-invalidů na Jenerálce.

Dále kancelář finančně podporovala pozůstalé po padlých legionářích. V její kompetenci bylo starat se o umístění legionářských sirotků a polosírotků i starost o jejich materiální

zabezpečení (poskytovala např. zdarma ošacení a obuv). Vyplácela také pozůstalým a sirotkům podporu z fondu čs. legionářů.

Kromě výše zmíněných referátů byla nedílnou součástí kanceláře také redakce časopisu Československý legionář, jenž poprvé vyšel 19. ledna 1919. Kancelář jej využívala zejména jako svůj informační a propagační orgán. Důvod zřízení časopisu byl prostý: Kancelář měla tak rozsáhlou agendu, že potřebovala svůj tiskový orgán, ve kterém by mohla lépe informovat legionáře i veřejnost o své činnosti. Služeb časopisu využíval zejména umísťovací referát, jenž na jeho stránkách zveřejňoval seznamy uprázdněných míst jednotlivých expozitur a podával důležité pokyny a rady uchazečům o místa. Měl tak velmi usnadněnou pozici, neboť si nemusel dopisovat s každým uchazečem zvlášť a již tak byrokraticky náročný proces se tím neprodukoval.

Text: Petr Matějček, foto: zdroj VHÚ

Úvodní strana časopisu Československý legionář

Volná pracovní místa vyhrazená pro legionáře zveřejňovala Kancelář čs. legii na stránkách časopisu Československý legionář.

dukla**sport**

PODRUHÉ NA TRŮNU

KANOISTA MARTIN FUKSA OVLÁDL ANKETU
ARMÁDNÍ SPORTOVEC ROKU

FUKSA TĚSNĚ PŘEDČIL LEDECKOU A JE PODRUHÉ ARMÁDNÍM SPORTOVCEM ROKU!

Kanoista Martin Fuksa podruhé v kariéře ovládl prestižní anketu Armádní sportovec roku. V hlasování činovníků a trenérů Armádního sportovního centra Dukla těsně předčil sněhovou obojživelnici Ester Ledeckou. Třetí skončil kajakář Josef Dostál, loňský vítěz. Dvaatřicetiletý rodák z Nymburka si tak zopakoval prvenství z roku 2023. Nejcenější letošní triumf zaznamenal na mistrovství světa v Miláně, kde suverénně vyhrál olympijský kilometr. K tomu přidal stříbro na pětistovce. Medaile stejné hodnoty získal i na evropském šampionátu v Račicích. Tam ale kraloval na kratší distanci. V kategorii C1 zároveň nenašel přemožitele v celkovém pořadí Světového poháru.

„V armádě jsme si všichni rovni, nechci se vydvíhat nad ostatní. Jsem rád, že se sezona povedla a mohu zažívat nejlepší roky, a nejen ty sportovní,“ poznamenal Fuksa s úsměvem. Ledecká rovněž prožila velmi krásnou sezonu, když zářila na obou světových šampionátech. Na snowboardu se stala světovou šampionkou v paralelním obřím slalomu, stříbro brala v paralelním slalomu. Na lyžích si na krk pověsila bronz ze sjezdu. Stala se tak prvním sportovcem, který v jednom roce vybojoval medaile na dvou různých šampionátech pod hlavičkou mezinárodní federace FIS. Kajakář Josef Dostál obhájil na MS v Miláně zlato na pětistovce. Do sbírky přidal na téže trati i bronz z ME v Račicích.

V TOP 6, která se vyhlašuje od roku 2024, se dále objevili moderní pětibojář Matěj Lukeš, vodní slalomář Jakub Krejčí (oba vybojovali své první individuální medaile na MS) a běžec na lyžích Michal Novák, tahoun české reprezentace.

Další ocenění i rozlučka

Ocenění pro nejlepšího juniora získala moderní pětibojářka Lucie Hlaváčková, držitelka stříbra z mistrovství světa v maďarském Székesfehérváru. Cenu za malý kolektiv roku si odnesli parašutisté z Dukly Prostějov, mistři Evropy v kombinaci a přesnosti přistání. Jako tradičně byly na slavnostním večeru v Domě armády vyhlášeny kategorie Unie armádních sportovních klubů. Po vyzvání moderátorem akce Martinem Dejdařem, jenž publiku coby populární herec všeuměl také zazpíval, si na pódium pro hlavní cenu přišel parašutista Oldřich Šorf, vítěz celkového hodnocení Světového poháru v přesnosti přistání.

S aktivní kariérou se za aplausu zaplněného sálu rozloučil moderní pětibojář Martin Vlach. K jeho největším úspěchům patří 5. místo na olympijských hrách v Tokiu či individuální bronz na ME 2019. Za dlouholetou činnost ve službách ASC Dukla se děkovalo také legendárnímu diskaři Imrichu Bugárovi.

Ředitel děkoval za podporu sportovcům

Pavel Benc, ředitel ASC, při svém proslovu neopomněl zmínit nejen špičkové výkony sportovců Dukly, ale zároveň vyzdvihl práci jejich doprovodných týmů a rodinných příslušníků. „Jsem rád, že jsme schopni konkurovat světové elitě. A jsem hrdý, že takových sportovců nemáme málo. Být mezi nejlepšími ale není samo sebou. Bez podpory nejbližších to nejde. Leckdy je neviditelná, ale velmi důležitá. Hlavně v době, kdy nepřicházejí pouze vítězství, ale i porážky a zranění. Tímto jim za servis pro naše sportovce děkuji. Stejně tak našim úředníkům, kteří leckdy svádějí papírové války ohledně vyřizování nezbytných dokumentů. Moc si jich vážíme.“

Ředitel Kanceláře ministryně obrany Roman Hrabáčka, jemuž Pavel Benc v závěru svého projevu poděkoval za podporu armádního klubu v uplynulých čtyřech letech, pak hovořil hlavně o výjimečnosti Dukly. Ocenil především medailovou úrodu z vrcholných mezinárodních akcí. „Dosud jste jich získali 108, a to ještě sezona nekončí. Děkuji za skvělou reprezentaci. Moc mě těší, že se nejedná pouze o výborné výsledky v seniorské kategorii, ale i v té juniorské, což svědčí o kvalitní práci

trenérů a realizačních týmů. Do bohaté sbírky přispěli i parasportovci a tradičně parašutisté, které ještě čeká armádní mistrovství světa v Kataru. Takže držíme palce. Hodně štěstí pak přejí také sportovcům, kteří se pečlivě připravují na vrchol příští sezony, tedy únorové olympijské hry v Itálii.“

Vyhlášení populární ankety navštívili i další vzácní hosté. Ceny předávali Martin Doktor (sportovní ředitel Českého olympijského výboru), Jan Boháč (předseda České unie sportu) či Ondřej Šebek (předseda Národní sportovní agentury).

Text: Pavel Král, foto: CPA

VOZP

**VOJENSKÁ
ZDRAVOTNÍ
POJIŠŤOVNA**

HISTORIE ANKETY – PŘEHLED VÍTĚZŮ:

2025 – Martin Fuksa (rychlостní kanoistika)
2024 – Josef Dostál (rychlостní kanoistika)
2023 – Martin Fuksa (rychlостní kanoistika)
2022 – Ester Ledecká (snowboarding a lyžování)
2021 – David Kostecký (sportovní střelba)
2020 – anketa se neuskutečnila (covid-19)
2019 – Eva Samková (snowboarding)
2018 – Ester Ledecká (snowboarding)
2017 – Ondřej Synek (veslování)
2016 – Josef Dostál (rychlостní kanoistika)
2015 – Zuzana Hejnová (atletika)
2014 – Eva Samková (snowboarding)
2013 – Zuzana Hejnová (atletika)
2012 – Barbora Špotáková (atletika)
2011 – Jaroslav Kulhavý (cyklistika)

2010 – Martina Sáblíková (rychlостbruslení)
2009 – Martina Sáblíková (rychlостbruslení)
2008 – Barbora Špotáková (atletika)
2007 – Martina Sáblíková (rychlостbruslení)
2006 – Kateřina Neumannová (lyžování)
2005 – Kateřina Neumannová (lyžování)
2004 – Roman Šebrle (atletika)
2003 – Štěpánka Hilgertová (vodní slalom)
2002 – Aleš Valenta (akrobatické lyžování)
2001 – Tomáš Dvořák (atletika)
2000 – Štěpánka Hilgertová (vodní slalom)
1999 – Tomáš Dvořák (atletika)
1998 – Kateřina Neumannová (lyžování)
1997 – Tomáš Dvořák (atletika)
1996 – Miroslav Šimek (vodní slalom)

VÝSLEDKY – 29. ROČNÍK

Armádní sportovec roku 2025:

1. Martin Fuksa (rychlостní kanoistika) 263 bodů, 2. Ester Ledecká (snowboarding, sjezdové lyžování) 258, 3. Josef Dostál (rychlостní kanoistika) 197, 4. Matěj Lukeš (moderní pětiboj) 195, 5. Jakub Krejčí (vodní slalom) 124, 6. Michal Novák (běh na lyžích) 94

Junior roku: Lucie Hlaváčková (moderní pětiboj)

Trenér roku: Petr Fuksa st. (rychlостní kanoistika)

Malý kolektiv roku: 1. Hynek Tábor, Bonifác Hájek, Miloslav Kříž, Oldřich Šorf, Jiří Gečnuk (parašutismus), 2. Michal Kulich, Daniel Havel, Jakub Špicar, Radek Šlouf (rychlостní kanoistika – K4), 3. Marek Grycz, Matěj Lukeš (moderní pětiboj – štafeta)

UNIASK (Unie armádních sportovních klubů): sportovec:

Oldřich Šorf (parašutismus), **trenér:** Jan Wantula (parašutismus), **junior:** Petr Meindlschmid (atletika)

Sportovec AČR: čet. Dominik Humburger (zápasník MMA)

KAMNA HŘEJÍ NA CHATĚ, GRIL ZAMÍŘÍ DO NOVÉHO DOMEČKU. FUKSA SI CENU VYZKOUŠÍ, I KDYŽ NEVAŘÍ

Prvenství v anketě mělo pro Martina Fuksu i jeden krásný bonus. Před dvěma lety si domů vezl kamna od firmy Hass+Sohn, tentokrát to byl venkovní gril od stejného výrobce. „Kamna jsme nechali na chatě, kterou máme takovou rodinnou, a i tento venkovní gril se hodí. Plánujeme stěhování do nového baráčku, takže myslím, že na terase se bude vyjímat. Já upřímně moc negriluji, u nás je od toho tchán, který velmi dobře vaří, stejně jako manželka. Teď ale určitě nezůstanu pozadu a něco si také vyzkouším.“

Dvaatřicetiletý nymburský rodák byl z vítězství potěšen. „Sezona patřila k těm nejlepším, a já zažívám nejlepší roky, a k těm sportovním teď patří i ty životní,“ řekl bezprostředně po vyhlášení.

Pochvaloval si také delší závodní pauzu. „Vždy po konci sezony máme nějakou přestávku. Musím říci, že po olympiádě jsem ji měl nejdelší a začal trénovat až někdy před Vánocemi. To ale byla výjimka. Nyní po mistrovství světa jsem si dal měsíc a půl volna a již opět začínám přípravu. Odpočinek je hodně důležitý.“

A jak taková pauza olympijského vítěze a mnohonásobného světového šampiona

vypadá? „S dcerou jsme dělali výlety po Čechách a hlavní dovolená byla na Sicílii s rodinkou, to bylo moc pěkné. Emily zase měla víc z toho moře, pláž, voda. Bylo to skvělé, učil jsem ji i trochu plavat. Potom jsme měli s klukama takové „cyklistické soustředění“. Viděli jsme peloton závodu Kolem Lombardie, což byl velký zážitek. Celkově si to nejvíce ale užívám, když jsem doma, protože toho cestování v celém roce je hodně.“

Olympijský vítěz z Paříže momentálně už myslí na přípravu a program pro příští rok. „Bude to podobné jako letos, jenom nám tam přidali jeden závod Světového poháru, protože nyní se na olympiádu budeme nominovat z rankingu a ne z jediného závodu mistrovství světa. To je novinka.“ V plánu má zatím tři závody v elitním seriálu, mistrovství Evropy i mistrovství světa. „Uvidíme, co dáme a co ne. Tím že jde ale o žebříček, tak pojedeme asi tak nějak všechno, abych posbíral co nejvíce bodů. Na druhou stranu, kdyby mi to šlo jako dosud, tak bych mohl něco vypustit, ale to se uvidí,“ plánuje.

Příprava začne již za čtrnáct dnů, kdy vyrazí na tři týdny do Afriky, potom se krátce zdrží

doma. Následovat budou běžky v Livignu, Jizerské hory a na Vánoce bude doma. Začátkem roku stráví měsíc opět v Livignu a nejdlejší soustředění absolvuje již tradičně v Kolumbii. Pak mu již začne závodní sezona.

Text: Jaroslav Čícha, foto: CPA

MEDAILOVÁ SMRŠŤ V PENRITHU!

KREJČÍ VICEMISTREM SVĚTA VE SLALOMU

Australský Penrith se stal dějištěm mistrovství světa ve vodním slalomu, které přineslo české výpravě mimořádně úspěšnou bilanci v podobě šesti cenných kovů. Čtyři z nich získali sportovci ASC Dukla.

Fantazie na kajaku

Třiadvacetiletý kajakář Jakub Krejčí předvedl životní výkon ve finále klasického slalomu, stal se vicemistrem světa! České nadšení ještě umocnil bronz Jiřího Prskavce (USK Praha). Z titulu se radoval Francouz Titouan Castryck. Šel do toho po hlavě, ostatně jak je jeho zvykem. Na rozdíl od závěrečného podniky Světového poháru v Augsburgu finálovou jízdu Krejčí na světovém šampionátu ve své mysli ustál na výbornou. Ač byly některé průjezdy na hraně, byla z toho nula na kontě trestných vteřin. Svěřenec Jana Vondry se tak po zastavení časomíry těšil z průběžného vedení, Jiřího Prskavce předstihl o pouhých sedm setin. Jenže na startu byli v tu chvíli ještě dva nejlepší slalomáři z kvalifikace. Jegor Smirnov, jenž závodil pod neutrální vlajkou, a již zmíněný Castryck. Zatímco Smirnov na trati chyboval, francouzský favorit si počínal suverénně. Po zadržnější horní pasáži v té dolní exceloval a zvítězil s náskokem 1,46 vteřiny.

„Jsem spokojený se všemi jízdami, které jsem tu předvedl. Že z toho je medaile, považuji za krásný bonus. Dokázal jsem si, že na to mám. Jsem hrozně rád, že to takhle dopadlo,“ konstatoval rodák z Českých Budějovic.

I tak našel ve své finálové jízdě rezervy. „Byla pomalejší než semifinálová. V ní jsem měl podobný čas, ale se štouchem. Neklouzalo to tolik. Byl jsem trošku sevřený stresem a nervozitou. Tenhle rok se mi ta finále podle představ moc nedařila. Tady jsem to zvládl, jsem velmi spokojený,“ netajil při hodnocení svého počínání na trati.

Slavnostní vyhlášení si velmi užil. Na stupních vítězů stál se slavným reprezentačním kolegou Jiřím Prskavcem. „Jsem rád, že jsme tam byli spolu, ale také, že jsem ho porazil,“ říkal s úsměvem ve tváři. „Ani Jiří letos nebyl spokojený s výkony ve světových pohárech. Oba jsme nepředváděli to, na co máme. Je proto skvělé, že jsme to zlomili právě na mistrovství světa, které bylo vrcholem sezony,“ těšilo ho. Už na úvod šampionátu si Krejčí připsal i bronz v časovce kayakcrossu, kde nestačil jen na Španěla Davida Llorenteho a Brita Josepha Clarka. „Každá individuální medaile se počítá, i když se nejedná o olympijskou disciplínu,“ poznamenal spokojeně.

Zlato z hlídek, bronz z kayakcrossu

Kanoistka Martina Satková (ASC) společně s Adrianou Morenovou a Gabrielou Satkovou (obě USK) ovládla závod hlídek v kategorii C1 žen. Český tým zvítězil s náskokem více než tři vteřiny před Německem a Velkou Británií. „Celou dobu jsme byly absolutně ve flow. Všechny jsme si to užívaly. Myslím, že zlato tam padlo hodně zaslouženě. Líp to dopadnout nemohlo,“ radovala se Martina. Dvacetiletý Matyáš Novák pak překvapil bronzem v hlavním závodě kayakcrossu. Po skvělých jízdách v osmiřině, čtvrtfinále i semifinále se ve

finále prosadil v soubojích u tyčí a dojel třetí za Břitem Clarkem a Francouzem Madorem. „Je to skvělý pocit, ještě to musím zpracovat. Jízdy mi vycházely, na vodě jsem byl rychlý a stabilní. Jsem hrozně nadšený. Když jsem sem odjížděl, vůbec mě nenapadlo, že bych mohl být ve finále, nebo mít dokonce medaili,“ říkal s nadšením. Jakub Krejčí skončil po chybě v semifinále osmý.

Skvěle si vedla také Martina Satková v individuálním závodě kategorie C1, kde ji od pódia dělila necelá vteřina. „Zpětně hodnotím páté místo dobře. Ale když jsem dojela do cíle a věděla, že jsem dostala dotek a kdo ještě stojí na startu, tak jsem nevěděla, zda vůbec doufat v nějaký dobrý výsledek. Nakonec to byla vteřina od medaile, tedy jen kousek. Je to takové hořkosladké,“ poznamenala s upřímností.

Text: Pavel Král, foto: Barbora Reichová

LEDECKÁ SE ROZHODLA. NA OH UPŘEDNOSTNÍ SNOWBOARD

Po oznámení Českého olympijského výboru se program zimních olympijských her v Milánu a Cortině nemění. To znamená, že 8. února se jedou obě parádní disciplíny Ester Ledecké. Hvězda ASC Dukla se tedy musela rozloučit s nadějí, že získá medaile v paralelním obřím slalomu na snowboardu a sjezdu na lyžích.

Dát přednost prknu, na němž už roky vládne a z olympijských her má z této disciplíny dvě zlaté, či sjezdu, kde by ji zase raději viděl její trenérský tým a ve kterém letos na mistrovství světa v Saalbachu slavila bronz?

Rozhodla se pro snowboard a k tomu má v plánu ještě 12. února na lyžích super-G, v němž v Pchjongčchangu v roce 2018 vybojovala zlato. „Odmalička jsem snila, že budu jezdit na největší akce na lyžích a snowboardu. Spousta lidí mě odrazovala, což je asi ten důvod, proč mě to nutí se takhle rozhodnout,“ vysvětlovala, proč zvolila právě prkno.

Nevyslyšené žádosti

V posledních měsících se sice zástupci ČOV, lyžařského svazu i sama Ledecká snažili přesvědčit Mezinárodní olympijský výbor, aby program kvůli ní upravili, jenže marně.

„Už jsem si kvůli tomu párkrát pobrekla,“ říká na předsezonní tiskové konferenci třicetiletá sněhová obojživelnice. „Chápu, že není jednoduché zkoordinovat takovou akci. Jsem jediný sportovec, který se na poslední tři olympiády nominoval ve dvou různých sportech, proto jsem doufala, že by se to mohlo změnit. Zjevně Mezinárodní olympijský výbor tolik o přiběhy nestojí,“ říká.

Naděje na start v obou sportech se ale ještě zcela nevzdává. Připustila možnost, že by v jeden den zkusila obě klání. Byť proti tomu nyní hraje řada faktorů – musely by se poupravit startovní časy obou sportů, navíc se na lyžích závodí v Cortině a na prkně v Livignu. Přesun by musela absolvovat vrtulníkem, jenže nad olympijskými hrami je omezený letový prostor. „Red Bull mi vrtulník nabídl. Vlastně mi ho nabídl už spousta lidí, z různých zdrojů bych měla tak čtyři. Spíš by to brzdlily další věci. Ale říkám si, že proč ne. Když už tam budu,“ usmála se. Poprvé v životě si prý přeje déšť a sníh v Cortině, aby organizátoři museli sjezd odložit. „Tonoucí se stébla chytá. Pak bych to stihla. Ale zase bych musela jet trénink sjezdu, což by zasahovalo do tréninku na snowboard. Zkrátka pojedeme, co se stihne.“

Nic nezměnilo ani několik dopisů, které psala, absolvovala videohovor s tehdejší sportovním ředitelem MOV Kitem McConnellem a Irinou Gladkikhovou, která má na starosti program zimních her. Z debat se zástupci organizátorů ale měla rozpačité dojmy. „Jejich hlavní argument byl, že přes tu snowboardovou sjezdovku budou přejíždět všechny další

sporty dolů do městečka. Což je blbost, protože ta sjezdovka je nově postavená a nějak se museli dostávat dolů i předtím. A kdo znáte Livigno, víte, že je tam asi 5000 sjezdovek,“ bylo z jejích slov cítit zklamání.

Ještě by možná sjezd mohla absolvovat v týmové kombinaci žen, kde skloubí právě nejméně točivou disciplínu a slalom speciál. Na programu je 10. února a jet by ji mohla spolu s Martinou Dubovskou. „Zatím jsem o ní neuvažovala,“ přiznala. „Spíš o obřáku, kdybych měla možnost. Ale všechno bude záležet na dalším plánu světáku. Pojedu, co bude možné, ale zároveň chci, aby to dávalo smysl s ohledem na zbytek sezony. Nechci se na olympiádě zatavit a snížit si šance do dalších závodů.“

Zároveň na předsezonní tiskové konferenci přítomné ujistila, že se s největší pravděpodobností nezúčastní březnového snowboardového Světového poháru ve Špindlerově Mlýně kvůli kolizi s elitním seriálem na lyžích. „Ty budou v sezoně prioritou. Stačí, že s největší pravděpodobností přijdu o sjezd v Cortině,“ doplnila ke svým vyhlídkám trojnásobná olympijská vítězka.

Text: Jaroslav Čícha, foto: CPA

 VLS
VOJENSKÉ LESY A STATKY ČR, s.p.

VADLEJCH V SEZONĚ BOJOVAL S ČASEM I VLASTNÍMI LIMITY. ODHODLANĚ ALE ŘÍKÁ: JEDE SE DÁL

Místo se soupeři se v sezoně pral hlavně sám se sebou. Bojoval s časem i vlastními limity. Zranění kolene oštěpaře Jakuba Vadlejcha v ambicích velmi přibrzdilo a málem také připravilo o mistrovství světa v Tokiu, kde nakonec skončil jedenáctý. I tak hledí hvězda ASC Dukla do budoucna pozitivně. „Nic pro mě neskončilo, jede se dál,“ říká odhodlaně.

V pátek 10. října jste oslavil 35. narozeniny. Udělal jste si nějakou radost?

Udělal jsem si ji s předstihem. Dva roky jsem neměl pořádnou dovolenou, teď na ni konečně došlo. S rodinou jsme odletěli do Turecka. Šlo o absolutní relax, tedy relax, jaký je možný se dvěma malými dětmi. (směje se) Měli jsme s sebou babičku, která nám nějaké chvíle ulehčila hlídáním. Bylo to příjemných deset dní.

Když se vrátíme k oštěpařské sezoně... Říká se, že všechno zlé je pro něco dobré. V přípravě jste úspěchu obětoval maximum. Bohužel nastaly okolnosti (nemoc, zranění), s nimiž nelze dopředu počítat. Nešel jste v tréninkové intenzitě trochu přes hranu?

Je fakt, že se zranění stalo i díky mé povaze. Tělo jsem vždycky tlačil na absolutní limit, a ač mi bylo 34 let, tak jsem pořád na dávkách přidával a přidával. Věci, které jsou velmi náročné na pohybový aparát, bylo moc. Hlavně těch odrazů. No, a tělo řeklo stop. Zbytečně jsem z něho tahal víc, než je zdravé. Nesčetněkrát mě podrželo, tentokrát bohužel ne. Natrhl jsem si patelární vaz, což se mi stalo také před sedmi lety na druhém kolenu. Je to vždy nepříjemné. Musí se to pořádně zhojit. Tehdy se to přihodilo ještě v přípravě, teď bohužel na jejím konci. Scházel čas, i tak jsem se snažil dostat do závodního stavu. Na MS v Tokiu jsem se už cítil moc hezky, ale byla škoda, že kvalifikace i finále proběhly během čtyřadvaceti hodin. Po prvním večeru mi to lehounce nateklo. Koleno jsem za extrémně krátkou dobu už nestihl dát do provozu schopného stavu. Finále bylo zkrátka přes závit.

Po šampionátu jste řekl, že se cítíte uzdravený a jste rád, že můžete zahájit přípravu na novou sezonu bez limitů...

Cítím se fit. V polovině července to však bylo padesát na padesát. Málem jsem účast na mistrovství světa předčasně odpískal. Ale začalo se mi házet lépe a lépe. Tělo je limitované faktorem, kolik těch ran zvládne. Dva dny jsou na regeneraci málo. Výsledky finále to jasně ukázaly. Kluci, kteří neměli žádné extrémní problémy, tak v bojích o medaile nepředvedli nic moc. Ani mně se nepovedlo dostat do stavu jako před kvalifikací. Potřeboval jsem delší prostor, a ten bohužel nebyl.

Překvapila vás jména na stupních vítězů?

Ze špičky vám 88 metrů může hodit hodně lidí. Keshorn (Walcott) celou sezonu ukazoval, že se technicky ustálil. Často končil na pódiu a tady mu to také vyšlo. Druhý Peters naopak vypadal všelijak, ale na vrcholech se často dokáže vybičovat na svá maxima. No, a třetí byl Američan, toho bych tak vysoko netipoval.

Curtis Thompson svým somatotypem mohl působit jako určité zjevení...

Závod mu vyšel nad očekávání. Vypadal v danou chvíli extrémně silný, přestože nemá figuru na devadesátimetrové vzdálenosti.

Favorité jako Julian Weber či Níradž Čopra naopak neuspěli...

U Juliana mě to velmi mrzelo. Jsme velcí kamarádi. Moc jsem mu úspěch přál, z mistrovství světa ještě nemá žádnou medaili. Před Tokiem vyhrával diamantovky, ale v Tokiu

házel pět šest metrů pod své nejlepší sezonní výkony. To se stávat nemá. Nad vším asi až moc přemýšlel, což je pro nás oštěpaře vždycky špatně.

Vy jste svůj neúspěch bral velice sportovně. Na ploše stadionu jste zůstal až do konce závodu. O čem jste po vyřazení z dalších pokusů přemýšlel?

Že v tom nejsem sám. Julian hodil tři týdny před MS v jednom závodě dvakrát za 91 metrů a pak prožije takovéto finále. To je úplně něco jiného, než byl můj případ. Být v jeho kůži, přemýšlel bych o nezdaru mnohem hlouběji. Jenže já jsem celou sezonu bojoval proti času. S pokorou jsem uznal, že kluci byli lepší. Zároveň jsem se přesvědčoval, že v mém podání přijdou ještě lepší večery. Nic pro mě tímhle nezdarem nekončilo. Jede se dál.

Jedním z krásných večerů roku 2026 by mohlo být finále v Birminghamu, kde budete obhajovat titul mistra Evropy...

Je to rok s jedním vrcholem, což je vždycky z hlediska přípravy příjemnější. Moc se těším, motivace scházet rozhodně nebude.

Běží vám v hlavě tréninkový plán na příští sezonu? Zvažujete změny?

Když ano, tak jen drobné. Na přelomu února a března každopádně znovu odletím do Afriky. Šest týdnů tam mi dá, co potřebuji. Jinak budu kombinovat Česko a Kanárské ostrovy.

ZDRAVÍ ROZHODLO. MODERNÍ PĚTIBOJAŘ VLACH KONČÍ ÚSPĚŠNOU KARIÉRU... JE ČAS SE POSUNOUT DÁL, ŘÍKÁ

Dlouholetý český reprezentant v moderním pětiboji Martin Vlach uzavřel ve 28 letech svou úspěšnou sportovní kariéru. Zásadní vliv na jeho rozhodnutí měly zdravotní komplikace.

„Na jaře mi na lékařské prohlídce některé věci nedopadly tak, jak měly. Nakonec jsem se rozhodl, že je čas se posunout dál,“ uvedl na vysvětlenou několikanásobný medailista ze světových a evropských šampionátů. „Samozřejmě bych si to raději ukončil podle svého, ne že mě k tomu dotlačí okolnosti. Pohrával jsem si s tou myšlenkou už vloni v létě. Začínal jsem s pětibojem, který se tomu dnešnímu už vůbec nepodobá. Těžko jsem to nesl.“ Z Vlachova sportovního pohledu šlo především o změnu formátu, a hlavně nahrazení parkuru překážkovou dráhou. Přesto doufal, že novinku zvládne se ctí. „Je ale fakt, že to pro mě bylo složitější, než jsem čekal. Ale nevěnoval jsem se tomu dlouho. Nemohu tedy říci, jak by mi to šlo postupem času. V parkuru jsem se pohyboval mezi nejlepšími, v této disciplíně by tomu minimálně v této sezoně tak nebylo. Nejsem tak silově vybavený, ani tolik výbušný. Koně mi seděli hezky, překážková dráha by mezi mé silné stránky zřejmě nepatřila,“ říká na rovinu.

Přesto se snažil adaptovat. „Na podzim jsme absolvovali komplexní přípravu, bez výrazné specializace na tuhle novinku. V únoru jsem však s tréninkem nuceně musel přestat.“

Za svou kariéru nasbíral řadu cenných kovů – individuálních i týmových. Čtyřikrát byl vyhlášen pětibojářem roku, na olympiádě v Tokiu obsadil páté místo. „Pár závodů mi v paměti zůstane navždy. Ale nikdy se mi v jednom závodě nepovedlo všech pět disciplín. Klíčové pro mě byly běh, střelba a jízda na koni. Když jsem dokázal všechny tyto disciplíny vyhrát, bylo z toho vždycky něco pěkného.“

Vzpomíná i na svůj první triumf ve Světovém poháru. „Zašermoval jsem podprůměrně, ale nějak jsem se prokousal do finále a v něm jsem se posunul na nejvyšší příčky. To tak nějak charakterizuje celou moji kariéru. Všechno jsem stahoval v posledních disciplínách.“

Vzpomínky na OH

Olympiáda v Tokiu pro něj byla výjimečná, přestože se konala v době covidu. On sám se navíc potýkal se zraněním ramene. S pomocí celého týmu se ale dokázal dát do přijatelného stavu a mohl závodit. V závěrečném běhu se střelbou zářil, k medaili mnoho nescházelo. Závod probíhal bez diváků, což mu paradoxně pomohlo. „Ten samotný stadion pro

padesát tisíc diváků působil majestátně. Kdyby bylo plno, asi by mi to v daný moment na pohodu nepřidalo. Po dubnovém pádu s koněm a zranění se jednalo o první parkur. Měl poctivých 120 čísel a nebyl vůbec jednoduchý. Hodně kluků jej nezvládlo,“ vzpomíná. Nepříjemnost jej potkala i před hrami v Paříži 2024. „V přípravě jsem si uštípl kus obratle, ale zásadně mě to nelimitovalo. Byly tam jiné faktory, proč mi to tam nevyšlo,“ komentoval konečné 19. místo.

Plány a touhy

Co plánuje nyní? „Od sportu si potřebuji dát pauzu. S pětibojem jsem začal ve třinácti, takže jsem ho vlastně dělal půlku života. Teď nosím v hlavě jiné projekty, které chci

vyzkoušet. V budoucnu se ale zapojení v nějaké podobě nebráním.“

V nejbližší době se chystá dokončit studium práv. „Na vysoké škole mě čeká poslední zkouška, konečně ze mě bude právník. Otec podniká, takže mu budu k ruce. Za pár dní navíc čekáme s partnerkou druhý přírůstek do rodiny. A doladit musím i svoje zdraví. Nudit se rozhodně nebudu.“

Těžké loučení s Duklou

Loučení s Duklou pro něho není snadné. Pětibojářská parta jej často držela nad vodou. „Vždycky mi přišlo hodně důležité, že mezi námi nepanovala animozita, přáli jsme si navzájem. Není to úplně standardní záležitost. Díky tomu jsem u pětiboje vydržel takhle dlouho. Těšil jsem se na tréninky, protože jsem tam měl kamarády, na závodech jsme se dokázali podpořit.“

I proto neopomene pochválit tříadvacetiletého parťáka Matěje Lukeše, kometu letošní pětibojářské sezony. „Je strašně šikovný. Zrovna on to měl se změnami nejtěžší. Na překážkovou dráhu přecházeli nejdříve dorostenci a junioři. On mezi ně ročníkově spadl a zároveň musel jezdit na koních. Skákal sem tam, což je tréninkově šílené. Teď se mu veškeré úsilí zhodnotilo. Nová disciplína mu jde, udělal velký pokrok. Když mu bude držet zdraví, bude pár let o český moderní pětiboj postaráno,“ má jasno o výkonnosti svého nástupce.

Text: Pavel Král, foto: CPA a Filip Komorous

SPRINTERŮ NA DRÁHOVÉM MS ŠESTÍ, VYBOJOVALI I DALŠÍ UMÍSTĚNÍ V TOP 10

Dvanáct dráhových cyklistů reprezentovalo Českou republiku na mistrovství světa v Santiagu de Chile. Vytrvalci z Dukly Praha, sprinter z Dukly Brno. Nejvýše dosáhlo trio David Peterka, Dominik Topinka a Matěj Tamme, které obsadilo šesté místo v olympijském sprintu. Také další jezdci v českých dresech vybojovali řadu umístění v elitní desítce, což lze považovat za velký úspěch.

„V kvalifikaci jsme porazili Japonsko, které bylo jedním z favoritů,“ těšilo Davida Peterku. „Ve druhé jízdě jsem udělal malou chybičku, přesto jsme dokázali vylepšit čas z první jízdy, ale na Francii to bohužel nestačilo,“ přidal Matěj Tamme. „Celkově to hodnotíme kladně. Tým byl kompaktní, jeli jsme rychle a šesté místo je velkým příslibem do budoucna, že bychom se s tímhle výsledkem mohli kvalifikovat na olympiádu,“ přidal Dominik Topinka. Sedmá skončila Petra Ševčíková ve scratchi, deváté místo přidala v olympijském omniu. Tím vyrovnala české maximum na MS v této

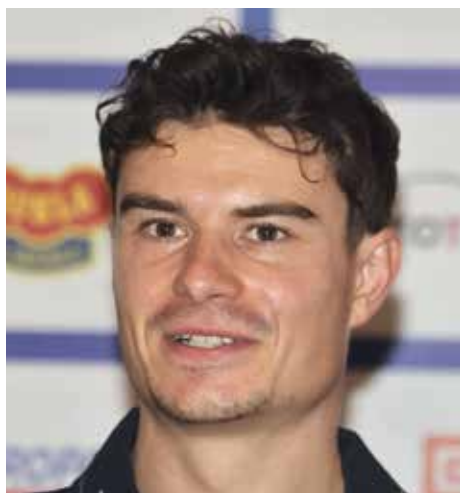
disciplíně. Lady Kozlíkové a oproti loňskému šampionátu si v omniu o jednu příčku polepšila. V ženském týmovém sprintu zajelo trio Veronika Jaborníková, Anna Jaborníková a Sára Kateřina Peterková v kvalifikaci 9. místo (48,742), což byla první nepostupová příčka. Jan Voneš projel cílem ve scratchi desátý.

Peterka obsadil sedmé místo na kilometru s pevným startem. Majitel bronz z letošního mistrovství Evropy zajel v kvalifikaci kilometru s pevným startem čas 59,870. „Zajel jsem si osobní rekord, na český rekord to bohužel nestačilo o 24 tisícín. Ale na to, že na velodromu bylo v té době jen 15 stupňů, což mi vůbec nesedí, to bylo dobré,“ hodnotil kvalifikaci český dráhař.

V závěrečný den světových bojů ještě vystoupení českých barev vylepšil Matyáš Koblížek, který ve vylučovacím závodě vybojoval skvělé osmé místo, jen o jednu příčku níže skončila Barbora Němcová v bodovacím závodě. „Od začátku se jelo rychlým tempem. Snažil jsem

se nedělat chyby a být co nejvíce vepředu, což se mi docela dařilo. Ke konci závodu jsem si už věřil na lepší výsledek, než jsem získal, ale kluci byli lepší. Takže osmé místo беру jako veliký úspěch a jsem spokojen,“ řekl Matyáš Koblížek.

Text: Jaroslav Cícha, foto: Arne Mill

Před začátkem minulé sezony byl po operaci slepého střeva a trápily jej zdravotní problémy. Letos je běžec na lyžích liberecké Dukly Michal Novák zcela v pořádku, těší se na novou sezonu a především na vrchol v podobě olympijských her. Ty se uskuteční v Turíně, ale běžci o medaile budou bojovat ve Val di Fiemme.

„Vloni v říjnu jsem byl dva měsíce bez fyzické aktivity a chodil jen na procházky. Teď mám za sebou tréninky totálně do krve, takže je to diametrálně odlišná situace. Bolí to, ale mně to dělá dobře. Jsem tam, kde jsem chtěl v přípravném období být.“

Formu, jak sám říkáte, zatím nijak nehrotíte? Jak ji tlumíte?

Mám své know-how, nechci říkat všechno, ale je to takové zvolnění na jaře. Volíme takové

NOVÁK JE ZDRÁV, SEZONU SMĚŘUJE HLAVNĚ K OLYMPIÁDĚ

tréninky, které cílí na jiné energetické systémy. Principiálně je snahou absolvovat takových tréninků co nejvíce, ale realita je trochu jiná. Člověk regeneraci potřebuje, je to takový balanc. Snažíme se tomu jít naproti.

Někde se inspirujete? Jsou to vaše nápady?

Rídím se věcmi, jak jsou. Moc nekoukám kolem, to by mohlo vést ke špatnému postupu. Je to taková evoluce s tím, jak nabíráme zkušenosti za dobu, co vrcholově závodím.

Jak takový tvrdý trénink vypadá?

Něco mezi životem a smrtí. V laktátovém tréninku jedete fakt na max. I po skončení, když byste chtěli spadnout na zem a nic nedělat, tak musíte pořád pokračovat a pak to ještě opakujete. Je to šílené, je to bolest, jinak to nedokážu popsat. Zároveň jde o něco, co mám rád. Hlavní část je krátká, může být třeba jen půl hodiny, ale když to všechno sečtu dohromady, tak to bývá kolem dvou hodin. Aktuálně takto trénuji čtyřikrát do týdne.

Co následná regenerace? Máte osvědčené postupy?

Je to spíše taková meditace, hodně používám dechová cvičení. Po bolavém tréninku má člověk laktát v těle, takže to jde vlastně samo. Ten

laktát vás trochu jako uspává. Takže doporučuji: když jste někdy ve stresu, dejte si tvrdý laktátový trénink. Perfektně tím zrelaxujete.

Jednoznačnou prioritou je pro vás olympiáda. Přizpůsobujete tomu přípravu?

To je otázka. Samozřejmě prioritou jsou olympijské hry, ale bude záležet, kde se budu pohybovat ve Světovém poháru celkově. Podle toho potom budeme stanovovat, zda nám stojí za to absolvovat všechny ty závody. Ale určitě máme v plánu před olympiádou některé vynechat, hlavně na začátku roku.

Na jaké disciplíny se zaměříte?

Podle situace. Jsem všestranný běžec, někdy to může padnout ve sprintu, někdy v distanci. Nyní to nedokážu říci.

Váš osobní trenér Vasil Husák se stal šéftrenérem celého úseku. Nebude to mít neblahý vliv na vás samotného?

Má teď na mě méně času. Jak nejsme velký tým, spousta povinností, které by měly být podle mě spíš manažerské, spadá na něj. Není to úplně jednoduché. Nemyslím, že to je dlouhodobě udržitelné.

Text: Jaroslav Cícha, foto: CPA

MISTŘI SVĚTA, EVROPŠTÍ ŠAMPIONI I MLADÉ NADĚJE. DUKLA SKLÍZELA UZNÁNÍ

Sportovci Armádního sportovního centra Dukla a jejich trenéři byli v Praze na Valech oceněni za výkony v letní závodní sezoně 2025. Děkonné listy za výbornou reprezentaci na vrcholných mezinárodních akcích převzali z rukou náměstka ministryně obrany Daniela Blažkovce.

V salonku Praha se sešla hvězdná společnost. Nescházeli mistři světa, evropští šampioni ani další medailisté a jejich úspěšní nástupci v juniorských kategoriích. Gratulace přijímali rychlostní kanoisté, vodní slalomáři, veslaři, parašutisté, atleti, moderní pětibojaři či cyklisté. Opomenout nelze ani orientační běžce, Tomáš Křivda i Tereza Rauturier však nedávno nastoupili do kurzu vojenské základní přípravy na Vojenské akademii ve Vyškově. Jen pro zajímavost. V ještě probíhající sezoně získala Dukla 110 medailí (31 zlatých, 40 stříbrných, 39 bronzových).

„Je mi velkou ctí vás jménem paní mistryně Jany Černochové přivítat u nás na resortu obrany a osobně vám poděkovat za výborně odvedenou práci a velmi povedenou sezonu. Letošní čísla v počtu medailí jsou úžasná. Jasně dokládají, že Dukla je opravdu světový klub a vy jste skvělá parta lidí,“ poznamenal Blažkovec ve svém projevu. „Tímto vám za vaše výkony děkuji. Stejně tak vašim trenérům a realizačním týmům. Za podporu pak i vašim nejbližším a rodině, kam se zpravidla vracíte dobýjet baterie. Do budoucna vám samozřejmě přeji co nejvíce úspěchů a hlavně, ať se vám vyhýbají zranění,“ doplnil.

Setkání zároveň využil k příležitosti pogratulovat olympijským vítězům Josefu Dostálovi a Martinu Fuksovi k nedávnému

vyznamenání, kterým bylo udělení medaile Za zásluhy 1. stupně u příležitosti 107. výročí vzniku samostatného Československa prezidentem Petrem Pavlem. „Určitě si to zasloužíte. Skvělá práce,“ vystřihl poklonu hvězdným rychlostním kanoistům ASC.

Právě Josef Dostál následně poděkoval za podporu, kterou Ministerstvo obrany sportovcům Dukly poskytuje. „Díky vytvořeným podmínkám jsme konkurenceschopní nejen mezi resorty, ale také v rámci české reprezentace na mezinárodní scéně. Moc si toho vážíme.“

Po udělení děkonných listů se sportovci, trenéři i čestní hosté (např. Ondřej Šebek, předseda Národní sportovní agentury či Roman Hračka, ředitel Kanceláře ministryně obrany) odebrali k pohoštění, u něhož se probírala různorodá témata. Ta sportovní samozřejmě převažovala.

Text: Pavel Král, foto: CPA

S blížícím se koncem kalendářního roku se blíží i termín zániku služebního poměru některých vojáků z povolání. V tomto období se každoročně zvyšuje na IKP i počet dotazů k problematice výsluhových náležitostí. Tentokrát se podíváme na jeden z dotazů týkající se valorizace výsluhových příspěvků.

Dotaz:

Dobrý den,

jak je to s valorizací výsluh vojáků z povolání, kterým zanikl služební poměr? Například když vojákovi z povolání zanikne služební poměr 31. 12. 2025, bude mu valorizovaná výsluha k 1. 1. 2026?

Děkuji za odpověď

Odpověď:

Zanikne-li vojákovi z povolání služební poměr k 31. 12. 2025, tak valorizace důchodů k 1. 1. 2026 se jeho výsluhového příspěvku týkat nebude.

Skončí-li služební poměr vojáka z povolání dnem 31. 12. 2025, tak nárok na výsluhový příspěvek, pokud jsou splněny zákonné podmínky a voják o něj požádal, mu vznikne dnem 1. 1. 2026. Valorizace důchodů k 1. 1. 2026, a tím i výsluhových příspěvků, se týká pouze dávek přiznaných a vyplácených k 31. 12. 2025, tedy přiznaných nejpozději dnem 31. 12. 2025.

Výsluhový příspěvek se valorizuje stejným způsobem a ve stejných termínech jako procentní výměra důchodů, přičemž zvýšení výsluhového příspěvku činí **polovinu procentního zvýšení důchodu**.

Informace o valorizaci výsluhových příspěvků zasílá odbor sociálního zabezpečení Ministerstva obrany svým klientům přednostně do datové schránky fyzické osoby, má-li ji klient zřízenou, nebo v listinné podobě prostřednictvím České pošty.

Zasílání valorizačního oznámení v listinné podobě prostřednictvím České pošty není zpлатněno a klienti odboru sociálního zabezpečení Ministerstva obrany o tento způsob zasílání **nemusí žádat**.

Více informací naleznete na webových stránkách odboru sociálního zabezpečení Ministerstva obrany <https://osz.mo.gov.cz>.

Redakce IKP

ikp.army.cz

V PŘÍŠTÍM ČÍSLE SE PODÍVÁME NA DALŠÍ
ZAJÍMAVOSTI Z PROVOZU PORTÁLU

Vydává MO ČR
Odbor komunikace
Tychonova 1, 160 01 Praha 6
IČO 60162694
www.mo.gov.cz

Redakce: Rooseveltova 23, 160 05 Praha 6

Grafická úprava: Klára Šemberová

Jazyková korektura: Tierra Illan, Milena Krejsová,
Kamil Novák

V jednotkách ozbrojených sil rozšiřuje
VHÚ Praha – produkční oddělení
Rooseveltova 23, 161 05 Praha 6

Tisk: TISK CENTRUM, s. r. o.

Číslo indexu: 45 011
ISSN 1211-801X
Evidenční číslo: MK ČR E 5254

Uzávěrka čísla: 5. 11. 2025
Toto číslo vyšlo dne: 24. 11. 2025

Titulní strana: Klára Šemberová

KONTAKTY DO REDAKCE

Jana Deckerová (vedoucí redaktorka)
Rooseveltova 23, 161 05 Praha 6
telefon: 973 215 549
mobil: 606 604 733
e-mail: Jana.Deckerova@mo.gov.cz

Lucie Růžková (redaktorka)
Rooseveltova 23, 161 05 Praha 6
mobil: 724 850 598
e-mail: Lucie.Ruzkova1@mo.gov.cz

Petr Třešňák (redaktor)
Tychonova 1, 160 00 Praha 6
telefon: 973 200 152
mobil: 724 380 769
e-mail: petr.tresnak@mo.gov.cz

Klára Šemberová (grafik)
telefon: 973 215 612
e-mail: klara.semberova@mo.gov.cz

Elektronická podoba A reportu
je umístěna na www.mo.gov.cz

BANDI děkuje záchranářům, policistům,
celníkům a vojákům a jako dárek
jim věnuje slevu 50 % na pánské obleky

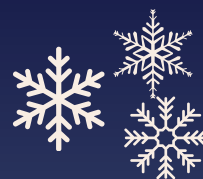
Platí pouze od 1. 11. do 30. 11. 2025

Adventní a Vánoční pobyty

volareza
HOTELY • LÁZNĚ • WELLNESS

KRÁTKODOBÉ ADVENTNÍ A WELLNESS POBYTY

S programem

VZ Měřín

8.12. – 11.12. 2025

VZ Dyje Vranov

11.12. – 14.12. 2025

CENY
OD
3 288 Kč

VLL Františkovy Lázně

4denní adventní wellness pobyt

Pobyt zahrnuje balíček procedur pro zletilé osoby (celkem 4 procedury za pobyt).

VÁNOČNÍ A SILVESTROVSKÉ POBYTY

S programem pro celou rodinu

VZ Bedřichov
depandance (4lůžk. studio)

20.12 – 26.12. 2025

27.12. – 02.01.2026

VZ Bedřichov
hotel *superior**

20.12. – 26.12. 2025

27.12. – 02.01. 2026

CENY
OD
6 906 Kč

On-line přehled všech volných poukazů v zařízeních VLRZ naleznete na www.volareza.cz v zabezpečené sekci Pobyty pro MO (kód MX99).

Bližší informace Vám rádi poskytneme na tel. (973) 201 633, 201 631 či na e-mailu dr@vlrz.cz.

28th Winter Survival

25-30/1
2026

Všem přihlášeným týmům přejeme mnoho zdaru!

Mistrovství Armády České republiky v zimním přírodním víceboji pod záštitou Armády ČR pořádá Univerzita obrany.